Uitgegeven No. 10, Greentepleln, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buitenlandsche Distrikten verzonden.

Termen:—*In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds. 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot g Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4. per kwartaal*

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings and dispatched to th Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum; per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4 per Quarter.*

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. J. L. Hanzburg, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidts, Beaufort West; De Hr. E. J. Muller, Prince Albert; De Hr. L. W. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kloyn, Cape de Heer S van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermeulen, Colesberg; De Hr. A. Archels, Cradock; De Hr. m Mr De Beer Master, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Noome, Graaff Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mossestraat; De Hr. M W Theunissen, Pearemvallei; De Hr. D. P. van Huysteen, Hs, Kwana en Plettenbergbaai; De Hr. B Wethmar, Malmesbury de Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Longkloof; De Hr. A P Hamp, Paarl; De Hr. C Standermann, Swellendam; De Hr. P Kersten, Stellenbosch; De Hr. Evan Ludwig en Theron, Tulbagh; De he D A van Langen, Richmond; De heer M W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pente, Wellington; De heer C. Beck Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De Heer Blanken Fauresmith; De heer Hugh Tinneny, Hope Town; De heer C Brodell, Winburg; De heer J S de Villiers, Harrysmith; De heer F S James Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Carnelison, Somerset West, de Hr A F Schubert, Potchefstroom. De heer J A D Dempers, Williamsburg, W S van Rynevald, Kroonstadt.

DEEL XLI. DONDERDAG, DEN 10 NOVEMBER 1870. No 3,630.

PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

LOSSE GOEDEREN,

PAARDEN, ENZ,

TE TULBAGH.

In den Insolventen Boedel van JACOBUS NICOLAAS DE VILLIERS, van Tulbagh, Toegtganger,

ZULLEN aan den meestbiedende worden verkocht, op de Plaats van den Heer D. J. MALAN, Drostdy, Tulbagh,

OP WOENSDAG,

Den 16den November aanst.,

De volgende Losse Goederen tot opgemelden Boedel behoorende, t.w.:

1 Kar op Veren	1 Revolver
1 Paar Tuigen	2 Zak Horologies
3 Ry- en Trek Paarden	1 Zadel en Toom
6 Trek Ossen	1 Tent Zeil
1 Geweer	HUISRAAD van alle soorten,

En hetgeen verder zal worden aangeboden.

S. W. THERON, Eenig Curator.

W. P. Bank Gebouwen, Paarl, 3 Nov., 1870.

De Heer B: J. DE VAAL, Afslager

PAARL.

Belangryke Verkooping

VAN KOSTBARE

Vaste en Losse

GOEDEREN.

DE Ondergeteekende, uithoofde van zynvoor genomen bezoek naar de Oranje Vrystaat en de Diamantvelden, voor een onbepaalden tyd, heeft dienvolgens besloten zich vooraf van al zyn Vaste en Losse Goederen te ontdoen, en zal dus by publieke Veiling doen verkoopen

Op Vrydag, 9 Dec., 1870,

EN INDIEN NOODIG,

Den volgenden Dag.

Zyn alom welbekend vruchtbaar Stuk Vastgoed, gelegen naby de Paarlschen Watermolen, regtover Lady Grey's Brug, met het daaropstaande Woonhuis, van alle gemakken voorzien, benevens vier Huurhuizen, Negotie Winkel, Stal, een ruim Pakhuis en andere Buitenvertrekken, met loopend Water het geheele jaar door, beplant met allerlei soorten Vruchtboomen en cirka 15,000 Wynstokken, in volle dragt, (alle Hanepoot,) de geheele Oogst waarvan jaarlyks naar de stad per trein wordt verzonden tegen 3 tot 4 shillings per mand, zoodat de Kooper zich niet van Vatwerk behoeft te voorzien, indien hy geen Wyn wenscht te maken.

VOORTS:

Het HUISRAAD, bestaande uit Zit-, Eet-, en Slaapkamer Meubelen, alles naar den nieuwsten smaak. Porcelein, Glas- en Aardewerk, waaronder een Breakfast-, een Dinner- en een Theeservies, Plettische Olie en Likeur Standers, Kandelaren, Geslepen Karaffen, Lampen, enz., enz.

EINDELYK

De Handelsvoorraad van zynen Negotie Winkel bestaande uit Fyne en Grove Negotie Goederen, zooals Koffy, Suiker, Ryst Thee, Zeep, Kaarsen enz., alsmede Fyne Goederen zooals Laken Flannel, Kassemier en andere Wollen Goederen, Kombaarsen, Dekens, Voerchitz Chitz, Kassa, Linnen, Geruit, Gekeperd, Broekengoed, Hemden, Doeken, Sjerpen, Boortjes, Tjaals, allerlei gemaakte kleederen—Heeren, Juivrouwen en Kinder Stevels en Schoenen, enz., te veel om te worden omschreven doch welke ten dage der verkooping zullen worden aangeboden.

JOHS DU TOIT, DE VILLIERS.

Paarl, 12 October, 1870.

P.S.—Alle Debiteuren worden vriendelyk verzocht hunne schulden te betalen uiterlyk vóór den 15 December, ter voorkoming van geregtelyke Stappen.

Kantoor van den Baljuw, 7 November, 1870.

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hieronder gemelde Zaken zullen de volgende verkoopingen plaats hebben:—

AFDEELING FRASERBURG.

J. J. D. BUYSKES, N.O. versus PETRUS STEPHANUS NAUDE.

Op Dingsdag, 22 November 1870, ten 10 ure 's voormiddags, op "Vogelfontein," van 200 Schapen, 3 Paarden, 6 Merries, 1 Wagen, 1 Kar, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysden van het Oostelyke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk:

AFDEELING PEDDIE.

THOMAS BROOKS vs. ALFRED S. REYNOLDS.

Op Maandag, 14 November, 1870, des middags 12 ure, te Peddie, van Huisraad, Smids- en Wagenmakersgereedschap, enz.

AFDEELING ALIWAL NOORD.

PHILIP FOUCIE versus JAN KOTZE.

STEPHANUS FOUCHE versus JAN KOTZE.

Op Woensdag, den 16den, of Donderdag, den 17den November, 1870, des voormiddags ten 10 ure, te Dordrecht, van 1 Ossenwagen, 2 Ossen, 1 Paard, 1 Merrie, 1 Zadel, 1 Toom, 2 stuks Horenvee, 199 Schapen, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw

£	s.	
0	8	8
4	0	0
0	1	8
0	6	3
0	6	7
0	7	0
0	8	5
0	1	5
0	4	7
0	18	0
0	11	11
0	3	11

DADELYK BENOODIGD,

Opzigters en Wagen Dryvers naar de Diamantvelden

NIEMAND behoeft aanzoek te doen zonder van Getuigschriften van goed gedrag en bekwaamheid voorzien te zyn.

STEYTLER & STEYTLER,

Immigratie & Algemeene Agenten,

62, St. Georgestraat,

UITGEBREIDE VERKOOPING

VAN

Wagens, Muilezels, Slagt- en Trek Ossen,

Te worden gehouden aan de Klapmuts Statie, ten 11 ure,

Op Woensdag Morgen, 16 Nov., 1870,

DE ONDERGETEEKENDE zal doen verkoopen, per Publieke Veiling, zyn UITMUNTEND en WELBEKEND

Transport Goed, met alle Toebehooren,

BESTAANDE UIT:

Zeven Spannen Eerste Klasse uitgezochte MUILEZELS, in uitmuntende conditie, met ZEVEN WAGENS,

Gebouwd onder het opzigt van den Eigenaar met Patente Remmen, Yzeren Assen, en al de laatste Verbeteringen.

ALSMEDE,

Zeven Spannen Sterke Tuigen van Aluin Leder,

BYKANS NIEUW,

Zeven Spannen PUIK TREK OSSEN (gewaarbord als Ingeent),

en gekozen uit een Troep van VYF HONDERD. Zy hebben hun gelyken niet in het District. Zy zyn nu in de allerbeste conditie.

ZEVEN WAGENS,

Alle in goede staat van reparatie en voorzien van Remmen en al de laatste verbeteringen, zullen verkocht worden met hun Trekgoed compleet.

ALSMEDE CIRKA VYFTIG SLAGT OSSEN.

Uithoofde van hun kostelyke conditie, bieden zy een zeldzame kans aan den Slagter. By de tegenwoordige aanvraag naar Transport moet zulk eene gelegenheid om Eerste Klasse Vee te koopen niet worden verwaarloosd.

De Eigenaar heeft juist en Contract gesloten met de *Kaapsche Koper Myn Maatschappy*, en zet ze alleen van de hand uit hoofde van de ongenoegzame aanmoediging om het *Koper Ryden* voort te zetten.

E. W. TARRY.

J. G. STEYTLER, G.z., Afslager.

VILLIERS & CO.,

HEBBEN TE KOOP,

Aan hunne Pakhuizen, Langestraat, tusschen Strand & Kasteelstraten.

FRANSCHE BRANDEWYN, van de volgende Merken:
- Larronde Fréres
- Grange & Bonsal
- Dandicolle & Gaudin, Bestierders van de groote Cognac Maatschappy
- Jas. Hennessey & Co.
- Jules Robin & Co,

UITMUNTEND CHAMPANGE:
- Bouche, Fils & Co., in bottels en half bottels
- Benjamin & Eugene Perrier
- Genever, Spengler & Rynbende
- Beste Onde Jamaica Rum
- Beste Pons Syroop
- Standard Old Tom
- Engelsche Bier, van de beste Makers

Alsmede uitmuntende Buitenlandsche en Kaapsche Wynen,

WELKE ZY TEGEN DE LAAGSTE MARKTPRYZEN TE KOOP AANBIEDEN.

KENNISGEVING.

S. LASKER,

HOROLOGIEMAKER & JUWELIER,

op het punt staande zyne bezigheid in de Kaapstad te sluiten, gedurende den Zomer, ten einde een reisje naar de Diamantvelden te maken, verzoekt zyne Klanten om voor alle reparaties gedurende de loopende maand aanzoek te doen, daar geene gedaan of afgeleverd zullen worden aan zynen Winkel gedurende zyne afwezigheid: en alle artikelen by hem ter reparatie gelaten tusschen Juny 1860 en December 1868 zullen verkocht worden om de kosten te bestryken, tenzy voor dezelve aanzoek worde gedaan voor den 1sten October.

N.B.—De voorraad Horologies, Klokken Juwelierswaren, Plettywerk, enz., wordt verkocht tegen eene zeer groote vermindering van Prys, tegen kontant.

No. 12, Adderley-straat, Hoek van Hout-straat,

1sten September, 1870.

BOEKEN! BOEKEN!!

BIBLIOTHEEK VAN WYLEN DS. VAN DER LINGEN.

DE VERKOOPING van opgemelde KOSTBARE BIBLIOTHEEK, zal worden voortgezet een of twee dagen na het sluiten der Synode.

Wed. G. W. A. VAN DER LINGEN,

Executrice den Boedels:

McDonald, Busk, & Co.

Vestigen de aandacht van den Handel in het Algemeen op hunne laatste Invoeren, bestaande uit

Stapel en Fancy Manufacturen,

IN GROOTE VERSCHEIDENHEID, WAARONDER ZYN:

PUNJUMS in Wit Hemden Linnen, Baftas, Hemdengoed, Laken Linnen, Voerchitz, Corduroys, Meubel en Belgisch Geruit, Derries, nieuwe Patroon Zomer Chitzen, Linnen Damast, Blouse Holland, Drills, Bedde Tyk, Waschdoek, Dekens, enz., enz., enz.

DOESKINS, Tweeds, Lakens, Kassemieren, Kassinetten, Flanellen, Coburgs en Alpacoas, Mans Hoeden in verscheidenheid,

HOEDJES EN HOEDJES GERAAMTEN, Bloemen, Kid Handschoenen, Zyden, Krip, Linten Muts Fronten, Gekleurde en Zwarte Naaizyde, Kleeden en Kleedstoffen, in verscheidenheid, Netteldoek, Llama, Tulle, Coutille Borstrokken, Strooheoden, Overrokken, Boordjes, Kamerdoek en andere Doeken, Kousenwaren in verscheidenheid, Puggaries, Breiding, Franjes, en andere Kleed Opmaaksels, enz., enz.

WOL-, GRAAN-, ZEIL- EN MEEL ZAKKEN, Heeren Pakken en Klaargemaakte Kleederen in verscheidenheid, Mans, Dames, en Kinderen Stevels, Tapytwerk, Wagen Zeildoek.

CONCERTINAS, Houten Pypen, Vuurslag Messen, Kandy Suiker, Parke's Wyngaard Graven, Atkinson's en Gossages Zeep, Compositie Kaarsen, Blauuw en Duim Blauuw, Rio Koffy, Natal Suiker, Chicorei, Souchong Thee, Staaf Lood, BRANDRAM'S ZWAVEL.

Brandram's Bloem van Zwavel voor Wyngaarden.

ALSMEDE VOORHANDEN:

HEIDELBERG EN CANGO TABAK

McDONALD, BUSK, & Co.

ZEEP.

DE oprigting eener groote ZEEP FABRIEK voltooid hebbende, maken wy nu verschillende kwaliteiten van Zeep, welke allen, met inbegrip van NAGEMAAKTE LIVERPOOL ZEEP, zoo goed zyn als kunnen ingevoerd worden, terwyl wy meenen dat zy goedkooper zyn.

Daar dit een werk van KOLONIALE NYVERHEID is, met het doel den Invoer van Buitenlandsche Zeep tegen te gaan, hopen wy de hulp en aanmoediging van het Kaapsche Publiek te erlangen. Laat een ieder NIETS DAN KOLONIALE ZEEP gebruiken, terwyl die goede voldoening blyft geven.

Te Koop by de FABRIEK, hoek van Rutgers en Nieuwe-marktstraten, of aan onze MAGAZYNEN, voet van Adderley-straat.

G. S. HOLMES & Co.

Byzondere belegging van Kapitaal.

OP den 1sten Dag van FEBRUARY aanst., zal de geheele Handelsvoorraad worden verkocht, insluitende

32 Sterke Stukvaten
10 Egale Ryders

met een complete WYNPOMP, en omtrent 100 PYPEN WYN, 12 jaren oud, en in zeer uitmuntende Conditie.

EDWARD J. HANBURY.

No, 17, Grave-straat, Kaapstad.

Malmesburysche Afdeelingsraad.

TENDERS VOOR AMOSKUIL EN REMHOOGTE TOL.

TENDERS zullen worden ingewacht door den Ondergeteekende, tot MAANDAG, den 14den November aanst., voor de Pacht van de Inkomsten van bovengemelden Tol, voor het jaar 1871.

De Pachtet wordt verwacht de Tolhuizen in goede reparatie te houden op eigene kosten, gedurende den tyd van zyne Pacht.

Elke Tender moet vergezeld gaan van eene schriftelyke verklaring, ondersteekend door twee Personen, die zich verbinden om Borgen te worden voor de behoorlyke uitvoering van het kontrakt, in geval hetzelve wordt aangenomen.

Verdere byzonderheden zyn te vernemen by den Ondergeteekende.

GEO. G. RAINIER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingsraad, Malmesbury, 24 Oct, 1870.

800 Extra Vette Kaapsche Schapen
800 ,, Merino ,,
100 ,, Bokken,

ZULLEN op MORGEN, den 11den November, publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie. De Schapen en Bokken zullen zeker present zyn.

D. H. ROUX.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Afslagers.

300 Extra Vette Merino Schapen,
420 dito dito Kaapsche dito,
130 dito dito Kapaterbokken.

OP WOENSDAG, den 16den November, zullen opgemelde vette Schapen en Bokken, opgebragt door den Heer W. J. STIGLINGH, publiek verkocht worden te Klapmuts.

ISAAC J. DU PLESSIS.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL

Nominaal Kapitaal,	... ...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	... ...	30,000
Reserve Fonds,	... ...	10,000

Directeuren.

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— C. C. A. DE VILLIERS,
— ABR. BOS. DE VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW.
— A. J. BECKER,
— P. DE V. MOLL.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,

3 Maanden en daarboven,	...	3 percent.
6 ,,	...	3½ —
12 ,,	...	4½ —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te besliszen.

B. P. DU PLESSIS Kassier.

Bloem van Zwavel,

NU geland ex "DORA" eene beschedig van de beste Zwavel van de volgende Merken:—

BRANDRAM,
POYNTE,
CANDERY,

IN VATEN EN VAATJES.

Te Koop te 28 St. Georgestraat:

J. G. STEYTLER.

EQUITABLE

Brand Assurantie en Trust Maatschappy.

Adderleystraat, over Kerkstraat

KAAPSTAD.

Kapitaal £25,000.

OPGERIGT DEN 1STEN OCTOBER 1841

DIRECTEUREN.—De heeren S. Solomon, (voorzitter), G. Findlay, J. M. Brown, P. Landsberg, W. G. Anderson, J. M. Maynard, N. W. Meyer, R. H. Arderne, J. J. Steytler, Sen.

AUDITEUREN.—De heeren R. G. Aspeling en W. L. Blore.

SECRETARIS.—De heer W. Y. Eldridge.

Agenten in de Buitendistrikten.

Aliwal (Noord),...	
Beaufort	De heer C. Pritchard,
Bredasdorp... ...	De heeren Barry en Neven,
Burghersdorp ...	De hh. Goldmann Broeders & Co.
Caledon	De heer S. T. Hull,
Clanwilliam ...	De heer C. M. Fryer,
Colesberg	De heer J. B. Will,
Cradock	De heer E. Gilfillan,
Dordrecht	De heer P. J. Marais & Co.
George	De heer M. O'Connell
Graaff-Reinet ...	Executeurs Kamer,
Grahamestad ...	De heer E. Haw,
Hanover	De heer M. M. Tait,
Heidelberg... ...	De heeren Barry en Neven
Hope Town ...	De heer H. M. Harvey,
King W. Town...	De heer J. Tudhope,
Knysna	De heer W. Groom,
Lady Grey... ...	De heer M. A. Fraundorfer,
Ladysmith... ...	De heeren Barry en Neven,
Malmesbury ...	De heer A. H. Moorrees,
Middelburg ...	De heer W. A. Wentzel,
Montagu	De heeren Barry en Neven,
Mosselbaai... ...	De heer J. Cairncross,
Murraysburg ...	De heeren H. Mosenthal & Co.,
Napiersdorp ...	De heeren Barry en Neven,
Oudtshoorn ...	De heer T. Meyer,
Port Beaufort ...	De heeren Barry en Neven,
Port Elizabeth ...	De heer E. L. Kift,
Queenstown ...	De heer F. B. Brown,
Richmond	De heer M. Tait,
Riversdale	De heeren Barry en Neven,
Robertson	De heeren Barry en Neven,
Simonstad	De heeren P. D. Martin,
Somerset (Oost)...	De heer John Hughes,
Stellenbosch ...	De heer J. Mader,
Swellendam ...	De heeren Barry en Neven,
Uitenhage	De heer G. Brehm,
Victoria (West) ...	De heer C. Pritchard,
Wellington... ...	De heer A. J. Bulterman,
Worcester	De heer J. D. Hugo,
Willowmore ...	De heer J. F. Sewell:

BRAND DEPARTEMENT.

Voor de Verzekering van Losse en Vaste Goederen tegen Brandschade, volgens den aard van de Risico.

Een Bonus van 15 pCt. wordt toegestaan by de vernieuwing van Premien op Polissen.

TRUST DEPARTEMENT.

Voor de administratie van Boedels of ander Eigendom als Executeuren, Curatoren, Redderaars, Voogden of Agenten, op de liberaalste termen.

Beleeningen toegestaan hetzy op eerste Verband van Vastgoed of op pand van Aandeelen.

Kantoor ure van 9 tot 4 ure, dagelyks.

W. Y. ELDRIDGE, Sec.

DE PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.

In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees en Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.

Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG M.D Voorzitter
— J. D. BEYERS, Hz.
— A. J. LOUW,
— B. P. DU PLESSIS
— J. F. MARAIS,
— S. W. THERON,
— J. SMUTS, M.D.

AUDITEUREN

De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Tz

Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer Westelyke Provincie Bank Gebouwen

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

Executeurs Kamer.

Acte van Vennootschap, gedateerd 1 April, 1859, opgemaakt volgens de basis der oorspronkelyke Act gedateerd 22 Augustus, 1838.

Tegenwoordige Acte ingelyfd door Acte des Parlements.

DIRECTEUREN.

De Wel-Ed. H P. A. BRAND, Voorzitter,
A. D. KEYNAUW,
W. HIDDINGH, L.L.D.
,, ,, J. H. HOFMEYR.
W. L. BLORE,

AUDITEUREN.

Heeren W. E. MOORE, en G. H. MOLTZER. Auditeuren

E. J. BROERS, Secretaris.

De Kamer zal door haren Secretaris Boedels blyven administreren.

Aan Ouders en Voogden

JONGELINGEN van Buiten, die naar de stad gezonden worden om in het eene of andere vak te worden opgeleid, kunnen in eene respectabele Familie als kostgangers worden opgenomen.—Zy zullen als leden van het gezin behandeld worden en op hun gedragzal behoorlyk acht worden geslagen.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

AAN Familie en Vrienden wordt bekend gemaakt dat het den Almagtigen God behaagd heeft tot zich te nemen, onze teedergeliefde Dochtertje HENRIETTE CATHARINA JOHANNA, in den ouderdom van 4 maanden.

J. H. BICCARD,
A. B. E. BICCARD,
Geb. HEYNS.

Spenglers Drift, den 8 November, 1870,

Kaapstad & Wellington Spoorweg

TYDTAFEL.

Van en na den 1sten, en tot nader Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen.	dito en dito Goederen 1	2
HEEN.			
Vertrek van Kaapstad,...		7·16	3·40
" Zoutrivier,...		7.25	3·50
" D'Urban Weg		7·53	4·20
" Eersterivier...		8·21	4·52
" Stellenbosch...		8·51	5·23
" Klapmuts ...		9·23	5·57
" de Paarl		9·46	6·20
" Lady Grey Brug		9·54	6·28
Aankomst te Wellington...		10·13	6·47
TERUG.			
Vertrek van Wellington ...		6·30	3·0
" Lady Grey Brug		6·48	3·18
" de Paarl ...		6·58	3·28
" Klapmuts ...		7.21	3·51
" Stellenbosch...		7.55	4·25
" Eersterivier...		8·26	4·56
" D'Urban Weg		8·54	5·24
" Zoutrivier		9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...		9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

MAANSVERANDERINGEN.

Nov 16.—Laatste Kwartier, 10u. 13m. morgens.
23.—Nieuwe Maan, 2u. 35m. morgens.
29.—Eerste Kwartier, 11u. 47m. namiddags.

HOOGWATER.

's Morgens.—Nov. 10, 3u. 37m.—11, 4u. 9m.—12, 4u. 44m.—13. 5u. 25m.—14, 6u, 10m.
's Namiddags.—Nov. 10, 3u. 53m.—11, 4u. 27m.—12, 5u. 5m.—13, 5u. 48m.—14, 6u. 37m.

LAAGWATER.

's Morgens.—Nov. 10, 9u. 45m.—11, 10u. 18m.—12, 10u. 55m.—13, 11u. 37m.—14. 0u. 0m.
's Namiddags.—Nov. 10, 10u 1m.—11, 10u. 36m.—12, 11u. 15m.—13, 11u. 59m.—14, 0u. 24m.

DE

Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 10 November, 1870.

DE SYNODE

Heden zal de discussie over het voorstel van den predikant van de Paarl, om het Parlement te verzoeken, de Ordonnantie af te schaffen, in de Synode worden voortgezet, en waarschynlyk worden ten einde gebragt. Iedereen weet, welk gevoelen wy daaromtrent zyn to gedaan; maar wy achten het onzen pligt, om vooral den buitenouderlingen nog eens toe te roepen, zich niet door schoone redevoeringen en schitterende voorspiegelingen te laten misleiden; maar om zich ten sterkste tegen een maatregel, als het verzoek om de afschaffing der Ordonnantie, te verzetten, daar, zoo als wy reeds meermalen hebben gezegd, de kerk daardoor in een staat van losbandigheid aan den eenen, en van dwingelandy aan den anderen kant zou geraken. Wy raden, derhalve, nog eens, allen, die het welzyn der kerk op het oog hebben, aan, om toch op hunne hoede te zyn, en niet voor zulk een verderfelyken maatregel te stemmen. Hieronder volgt het verslag der verrigtingen sedert Maandag:—

MAANDAG, 7 NOVEMBER.

De vergadering werd te 10 ure geopend met gebed door Ds. McCarter.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde was thans Beschryvingspunt 17 van Hoofdstuk IX, luidende als volgt:—

Hoe te handelen, wanneer een lid der gemeente zich by een ander kerkgenootschap voegt en aldaar voorregten geniet? Heeft de kerkeraad het regt zyn naam van het ledematenregister te schrappen?

Dit was ingediend door den predikant van Adelaide. Hem was daartoe aanleiding gegeven door een geval dat zich in zyne gemeente had voorgedaan. Een man had de kerk verlaten, omdat hy in opinie verschilde van eenige leden der gemeente omtrent eene regtszaak. Hy ging met zyn geheele familie tot de Episkopaalsche kerk over, en genoot daar anderhalf jaar lang kerkelyke voorregten. Hy had in dien tyd getracht der Gereformeerde Kerk op allerlei wyzen afbreuk te doen; en toch meende hy nog altyd regt te hebben op zyn lidmaatschap in de Nederd. Geref. kerk. Hy was bovendien een oud-kerkeraadslid. Spreker wilde thans weten, of zoo iemand nog als lid konde worden beschouwd.

Ds. A. Murray zeide, dat eene zaak van gelyken aard voor de Synodale Commissie was geweest, in het jaar 1865. Toen werd de vraag gedaan, of iemand, die zich by de gemeente der Wederdoopers had aangesloten, nog als lid der kerk kon worden beschouwd. Men had toen geantwoord, dat iemand, die zich by een ander kerkgenootschap had aangesloten, van zelf op had gehouden, een lid der kerk te zyn.

Tamelyk lang werd over de zaak gepraat, en drie antwoorden werden op de vraag voorgesteld. Het eerste was van Dr. Roux, en luidde als volgt:—

Neen, tenzy hy, daarover onderhouden zynde, verklaart lid van een ander kerkgenootschap te zyn.

Het tweede was van Ds. Kuys, en was aldus:—

Neen, behalve in gevallen, voorkomende in Artikel 71, No 3.

Het derde was van Ds. Neethling, van Stellenbosch, en behelsde, dat de Synode volstrekt geene bepaling zoude maken; met verwyzing naar het bekende kindergedichtje: Geduld is zulk eene schoone zaak, enz.

Deze voorstellen werden allen verworpen; en dus werd geen antwoord gegeven, en bleef het eene open kwestie.

Vervolgens kwam aan de beurt Beschryvingspunt IX: 6, dat luidde aldus:—

De Synode make eenige nadere bepalingen op de aanneming tot ledematen, ten doel hebbende haar meer vruchtbaar te doen zyn.

Dit voorstel was ingediend door den predikant van Queenstown. De voorsteller zeide, dat hy hiertoe aanleiding had gekregen door de moeijelykheden, waarmede men in sommige buitendistrikten had te worstelen, wat het geven van godsdienstig onderwys betrof. Te Queenstown was alles op Engelschen voet ingerigt, en op het dorp zelf werd uitsluitend geen onderwys gegeven in het Hollandsch. In de buitenwyken van het distrikt namen de ouders gewoonlyk rondloopende schoolmeesters in dienst; en gewoonlyk gaven zy er weinig om, hoe die menschen onderwezen; als zy maar goedkoop waren. De onkunde was, dientengevolge, zeer groot. Men had getracht scholen opterigten; maar wegens geldelyke en andere moeijelykheden was daar tot nog toe niet veel van gekomen. Sommige ouders hadden niet de bekwaamheid, om hunne kinderen onderwys te geven; en anderen hadden geen geld, om voor het onderwys te betalen. Spreker zoude gaarne zien, dat andere leeraren hem in deze zaak i-te aan de hand gaven. Met dwang kon men niets uitvoeren, en derhalve zoude hy gaarne zien, dat zonder de uitoefening van dwang, in den toestand van zaken, eene verbetering werd gebragt. Het was eene moeijelyke en hoogst gewigtige zaak.

De Moderator kon den voorsteller geen beter raad geven, dan om een jaar voor de aanneming te beginnen, den kinderen by elk nachtmaal godsdienstig onderwys te geven, en hun telkens iets op te geven, om te huis van buiten te leeren; dan hadden zy ten minste eene leiding.

Ds. Stegmann, van Adelaide, zeide, dat hy altyd gedrukte kaartjes had, waarop den kinderen by elke Zondagsschool opgegeven werd, wat zy voor de volgende maal moesten leeren, en dit had tot nog toe zeer goed beantwoord.

Ds. Hofmeyr zeide, dat hy te Somerset elken Zaturdag namiddag eene katechisatie hield, en dat hy by elke gelegenheid die kinderen zes vragen opgaf, die zy tehuis moesten leeren.

Ds. van Velden dacht dat dat eene zeer belangryke zaak was. Hy was van gevoelen dat het eerste wat men in dit geval moest doen, op de gemoederen der ouders te werken, en hen b.v. by den kinderdoop, tel kens op het hart te drukken om hunne kinderen toch naarstiglyk in de schrift te onderwyzen. Er waren ook kleine boekjes van Talma, waarin de teksten werden opgegeven, waarin zekere geschiedenissen in den Bybel werden verhaald. Terwyl de spreker hierover uitwydde, vroeg Ds. Neethling, van Stellenbosch, of men bezig was, pastoraal te houden?

Ds. Naudé stelde zich ten slotte met de bekomene inlichting tevreden.

Daarop zouden in behandeling komen Beschryvingspunten 21 en 22 van hoofdstuk IX. Zy waren beiden van den predikant van Graaff Reinet en luidden als volgt:—

Welke vormen in acht te nemen als leden van andere kerkgenootschappen tot ons overkomen? En als de onze tot anderen overgaan?

Gemeenteleden, zich een jaar en zes weken van de bywoning der openbare Godsdienst onttrekkende, worden behandeld als geene leden zynde.

De voorsteller trok het laatste terug; waarna het eerste werd besproken.

Omtrent het eerste werd besloten, om, wanneer zy hunne instemming betuigden met de leer der kerk, hen aan te nemen en het aan henzelven over te laten, of zy aan de gemeente wenschten te worden voorgesteld of niet.

Thans kwam in behandeling No. 11 der nieuwe Beschryvingspunten, luidende als volgt:—

Er worde eene wyziging gemaakt in de eerste vraag, aan jonge lieden gedaan by hunne voorstelling als ledematen.

Dit was afkomstig van den ouderling van Colesberg.

Dit punt werd een langen tyd bepraat, waarop Ds. du Plessis de volgende emendatie voorstelde:—

De Synode geve als haar gevoelen te kennen, dat door het woord "leer" verstaan moet worden, de leer der zaligheid, volgens de Heilige Schrift, uitgedrukt in de belydenisschriften der kerk.

De ouderling van Colesberg trok zyn voorstel ten gunste van deze emendatie in.

Ds. Gray stelde daarop een andere emendatie voor, behelzende dat de bewuste vraag onveranderd zoude blyven, welke emendatie ten slotte met eene meerderheid werd aangenomen.

In behandeling kwam nu No. 16 der nieuwe Beschryvingspunten, dat aldus luidde:—

Wat moet gedaan worden, wanneer leden van de Hervormde Kerk in de Transvaalsche Republiek wenschen, by ons de kerkelyke voorregten te gebruiken, of leden van onze kerk te worden.

Dit was afkomstig van den predikant van Colesberg, en daaromtrent werd besloten, hen juist als andere leden uit het Buitenland te behandelen, dat wil zeggen, dat een leeraar of ouderling met hen een onderhoud zoude hebben, en, wanneer hunne gehechtheid aan de leer der kerk gebleken was, hunne attestaties aan te nemen.

Vervolgens kwam ter sprake No. 7 van Hoofdstuk IX, aldus luidende:—

Een formulier worde opgesteld, ten gebruike by Begrafenisplegtigheden.

Dit was almede ingediend door den predikant van Colesberg, die zeide, dat het een groot ongemak was, dat zulk een formulier niet bestond. Een leeraar kon niet altyd by eene begrafenis tegenwoordig zyn, en daarom hielden dikwyls menschen eene lykrede, wien het alleen te doen was, om hunne talenten te laten luchten. Als men een formulier had voor eene begrafenis, dan kon zulks altyd door een opziener der kerk worden voorgelezen. Spreker had altyd de Engelsche en Luthersche Kerken daarom benyd. Men behoefde aan zulk een formulier niet slaafsch gebonden te zyn; maar toch was het wezenlyk eene behoefte, om iets zoodanigs te bezitten.

Dr. Heyns was ook zeer daarvoor.

Ds. Van de Wall zeide, dat in de kerk der Verenigde Staten in het jaar 1857 een concept was ingediend van een zoo lanig formulier, dat hy thans niet by zich had, maar dat hy zoude medebrengen tot leiding.

Ds. Murray, van Graaff Reinet, kwam de invoering van een dergelyk begrafenisformulier ook zeer wenschelyk voor. Hy haalde een geval aan, waarin iemand, die een hoogst zedeloos mensch was, in weerwil daarvan, al de omstanders had doen huilen by gelegenheid van eene begrafenis. Spreker had zich dikwyls geërgerd over de manier, waarop eene begrafenisplegtigheid plaats had. Men hoorde dikwyls niemand dan den koster, dis de vrienden bedankte voor de laatste eer den overledene bewezen.

De Moderator zeide dat in 1595 een gebed was opgesteld in de kerk van Holland, dat bestemd was om te dienen by de begrafenis der dooden. Spreker had eerst gemeend, dat het ongeformeerd was, om zulk een begrafenisformulier te hebben; doch hieruit bleek, dat dit niet het geval was.

Terwyl men nog verder over de zaak voortpraatte, sloeg het half een, en de vergadering verdaagde tot drie ure.

NAMIDDAGZITTING.

De discussie over het begrafenisformulier werd voortgezet.

Ds. Krige was sterk tegen de invoering van een zoodanig formulier. Het leek hem een weinig Episcopaalsch. Er was gesproken over een zedeloos mensch, die, door het houden eener lykrede de omstanders had doen huilen, zoo zou iemand wellig, door het voorlezen van het begrafenisformulier, ook de omstanders tot tranen kunnen bewegen.

Ds Moorrees was ook ten zeerste tegen een begrafenisformulier. Wat begrafenissen betrof, werd de ryke man in de Kaapstad dikwyls bedacht; terwyl de arme Lazarus vergeten werd. Zeer velen in de gemeente waren tegen zoo iets als een formulier voor deze plegtigheid. Het was juist als de invoering der toga; het rook al te zeer naar het Episcopaalsche. In de oude Kerk had men nooit van zulke dingen gehoord. Waarom wilde men thans met alle geweld, in dit opzigt, nieuwigheden invoeren, terwyl men, in andere opzigten, zoo nauw lettend was op dergelyke zaken?

Ds A. Murray beweerde dat hy nooit had geweigerd om by het lyk van een arme eene begrafenisrede te houden, ten minste als om een predikant werd verzocht. Hy kon het niet ruiken als iemand stierf.

Ds Moorrees dacht, evenwel, dat de armen dikwyls werden vergeten. Bovendien kwam de invoering van het Begrafenisformulier niet overeen met de kerkwet.

Dr Robertson zeide, dat hy gedurende zyn langen dienstted als predikant nooit de behoefte aan een begrafenisformulier had gevoeld. Hy had er zelfs nooit aan gedacht. Altyd wanneer men hem zulks had verzocht, had hy een toespraak gehouden. Spreker had ook geboord van schoolmeesters die lykreden hielden, doch zulke personen zouden, als het hun te doen was, om hun geleerdheid te luchten, toch het formulier niet gebruiken, al bestond het. De invoering van zulk een formulier kwam spreker ook tamelyk Episcopaalsch voor. Spreker kon niet begrypen, hoe een predikant aan zoo iets behoefte kon gevoelen.

Ds. Stegmann, van Adelaide, verwachtte niet een formulier, waardoor men iederen zoude zalig spreken, maar zulk een, waardoor de gedachten der aanwezigen by dood en eeuwigheid zouden worden bepaald. Men behoorde, evenwel, aan dit formulier niet al te zeer gebonden te zyn.

Ouderling de Smidt beweerde, dat, wat begrafenissen betrof, in de Kaapstad volstrekt geen onderscheid werd gemaakt tusschen arm en ryk. Spreker was ten gunste van het formulier, en achtte het hoogst stichtelyk, dat by het graf eenige gepaste woorden werden gesproken.

Ten slotte werd het voorstel om het formulier in zwang te brengen, met eene meerderheid aangenomen.

Di. Moorrees en Kuys verzochten aantekening dat zy in de minderheid hadden gestemd.

Ds. Kuys vroeg, of het kostersformulier (De vrienden enz.) thans niet kon worden afgeschaft.

Tot leden van de commissie, om een concept-formulier op te stellen, werden benoemd de drie predikanten van de Kaapstad, en de predikant van de Paarl.

Ds. A. Murray zeide, dat hy reeds zooveel te doen had met commissiewerk, dat hy hoopte, verschoond te blyven, ten minste, indien de commissie dat concept spoedig moest inleveren. Tot het opmaken daarvan had men tyd noodig.

De Moderator zeide, dat daarvoor tyd zoude worden gegeven, en dat het concept later aan de Ringen zoude worden toegezonden.

Ds. A. Murray zeide, namens de commissie, die was benoemd, om rapport intedienen met betrekking tot de Ordonnantiezaak, dat deselve besloten had regtsgeleerde opinie dienaangaande intewinnen. Eerst had men den Prokureur Generaal daarom gevraagd, maar deze had het zoo druk met de kriminele zitting, dat hy daarvoor geen tyd had. Daarop had men den heer Porter, den Ex Prokureur Generaal, geraadpleegd; en deze had zyne opinie omtrent de gevolgen van eene afschaffing der Ordonnantie op schrift gegeven.

Er werd besloten, dat stuk te doen lezen, dat luidde als volgt:—

Men is van voornemen om aanzoek te doen om eene herroeping van de Kerk Ordonnantie van de Hollandsch Gereformterde Kerk (Ord. 7, 1843), en de kerk op den voet te plaatsen van eene bloot Vrywillige Vereeniging, onbelemmerd door bemoeijenis van staatswege en in eene positie die gelyk staat met die van andere ligchamen, die toelagen uit de schatkist ontvangen.

Om die reden verlangt men regtsgeleerd advies:—

1. Of de kerk door zoodanige herroeping zonder wetten gelaten zoude worden, daar de Schedule een gedeelte uitmaakt van genoemde Ordonnantie, dan of zoodanige herroeping slechts betrekking hebben kan op de Ordonnantie alleen, bepalende dat de wetten, in de Schedule gevonden, in volle kracht zoude blyven totdat zy herroepen of gewyzigd worden door de Synode in eenige van hare van tyd tot tyd gehoudene vergaderingen?

2. Zou eenig gedeelte van de eigendommen van de kerk in gevaar gebragt worden, of het bezit van zoodanige eigendommen minder zeker gemaakt worden door de herroeping van de Ordonnantie (vide Sectie VI,) en indien zoo, wat zoude vereischt worden om te voorkomen dat deszelve in de waagschaal gesteld zouden worden door zoodanige herroeping van de Ordonnantie?

3. In geval de Ordonnantie herroepen wordt, wat zou dan de positie zyn van eene minderheid, die beweert dat zy zich met de kerk vereenigd heeft met het oog op de voordeelen, door de Ordonnantie haar aangebragt?

4. Of er volgens de wet eenige andere moeijelykheden zich aan den Regtsgeleerde voordoen met betrekking tot de voorgestelde verandering en herroeping van de bestaande Ordonnantie, en indien zoo, of en op welke wyze die hinderpalen uit den weg geruimd kunnen worden?

1. Bestond er geen Acte No 12, 1859, Sectie 9, dan kon de herroeping van de Ordonnantie No. 7, 1843, de Kerk Regulatien van Commissaris-Generaal De Mist weder in het leven roepen. Ik vermeen echter, dat, krachtens die Sectie van die Acte de herroeping van de Ordonnantie die dezelve (de Regulatie van de Mist) herroept, niet die wetten die herroepen zyn in het leven kan roepen.

2. Het komt my voor dat de herroeping van de Ordonnantie de uitwerking zoude hebben van de Schedule daaraan verbonden, te herroepen, en dat deze algemeene herroeping de Hollandsche Gereformeerde Kerk (indien het toegelaten kon worden dezen naam te geven aan hetgeen overblyven zou na de herroeping) noodzaken zou zichzelve te reorganiseeren, en als eene bloot Vrywillige Vereeniging hare leer, tucht en wetten op nieuw vast te stellen. Had de Ordonnantie de Kerk als een bloot vrywillig ligchaam aangetroffen, dat, als zyne wetten, de wetten vervat in de Schedule vastgesteld had—dan zoude de herroeping van de Ordonnantie die wetten gelaten hebben in dien staat waarin zy die gevonden had; maar dit was niet het geval. De Hollandsche Gereformeerde Kerk heeft, zoo ver my bekend is, voor de vaststelling van de Ordonnantie in 1843, zich nimmer het regt toegekend, om onbelemmerd door het Gouvernement, hare eigene wetten te maken. De wetten zelve die de Schedule van de Ordonnantie uitmaken, werden, in 1842 aan het Gouvernement voorgelegd door de Synode, om goedgekeurd te worden als eene voorwaarde, die voorafgaan moest om dezelve van kracht te maken en bindend te doen zyn. Het Gouvernement, instede van die wetten goed te keuren, dezelve te verwerpen of te wyzigen, gaf ze in handen van de wetgeving. De wetgeving plaatste dezelve achter de Ordonnantie, en maakte dezelve wat zy vroeger niet waren: de wetten van de kerk. Daarom, zoo als het my voorkomt, zou men door de Ordonnantie te herroepen, die wetten maken wat zy in 1842 waren, maar in 1842 waren zy niet wetten die bindend waren, maar voorgestelde wetten die goedgekeurd moesten worden.

3. Het is echter duidelyk dat het Parlement, als het de Ordonnantie zou herroepen, indien er toe genegen, op Parlementair gezag konde vaststellen dat de wetten en de Schedule, zooals zy later door achtereenvolgende Synoden gewyzigd zyn, voor het tegenwoordige de wetten van de kerk zouden zyn. Maar of het Parlement dit doen kon bestaanbaar met de beginselen van eene algeheele intrekking door de wetgeving van alle bemoeijenis met de kerk, welke intrekking het beginsel is waarop het verzoek om de herroeping rust, kan mogelyk betwyfeld werden.

4. Ik vind het zeer moeyelyk tot eene bepaalde overtuiging te geraken—met betrekking tot de uitwerking, die de herroeping van de Ordonnantie (indien zoodanige herroeping eene eenvoudige en onvoorwaardelyke zy) hebben zou op de eigendommen der kerk. De herroeping van Sectie 6 schynt my toe het anker op te heffen waardoor de kerk gebonden is aan vastgestelde leerstukken en eene vasgestelde kerktucht. Dan ook in het geval van gemeenten, die weigeren mogen, zich *de novo* te vereenigen om, door vrywillige overeenkomst, de voorzieningen van Sectie 6, of zoodanige andere voorzieningen in gebreken er van, vast stellen, als de Synode voor het tegenwoordige met eene meerderheid moge aannemen, kon er eene vraag ontstaan met betrekking tot het eigendomsregt van het kerkgebouw, de pastorie en de kerkgronden.

Deze zaak moet zoowel na als voor de herroeping van de Ordonnantie beslist worden, of door onderlinge overeenkomst, of door een regtsgeding (civiele actie). En, in het beslissen van zoodanig regtsgeding, zou het Hof, meen ik, niet instaat zyn—door te zien op de herroepene Sectie 6—zich te bevryden van den pligt om te weten te komen, zoo goed als het kan, of—met het oog op de grondbeginselen van de kerk zoo als die afgeleid kunnen worden van hare geschiedenis, en op de byzondere omstandigheden, indien er eenige zyn, die in verband staan met de geschiedenis van de bedoelde gemeente—die gemeente die, gewigerd had, door middel van haar leeraar en kerkeraad, zekere geloofsbelydenissen aan te nemen, de eigendommen, die vroeger aan haar behoorden, had verbeurd.

Zoodanige zaken zyn door geregtshoven uitgeweken, tegen enorme kosten, beide in Engeland en Ierland, en met verschillende gevolgen. De wetgeving kan ongetwyfeld, wanneer zy de Ordonnantie herroept, Sectie 6 weder van kracht maken. Maar de ongerymdheid van wetten te herroepen, ten einde die weder van kracht te maken, is te in het oogloopend om aangeduid te worden.

5. Met betrekking tot de *derde* vraag aan my gedaan, ben ik van gevoelen, dat geene minderheid, hoe groot of hoe respectabel ook, het Parlement kan verhinderen om de Ordonnantie te herroepen. Zelfs indien de geheele kerk tegen de herroeping zoude protesteeren, zoo kon het gebeuren dat het Parlement zich aan haar protest niet stoorde. Doch indien door de 3de vraag niet bedoeld is om eene vraag op te werpen met betrekking tot de verhouding van eene minderheid tot het Parlement, maar om eene vraag te doen ontstaan met betrekking tot de verhouding van de minderheid tot de meerderheid na de herroeping, zoo heb ik reeds, dunkt my, myn gevoelen hiermomtrent te kennen gegeven. Indien de minderheid zoude weigeren zekere formulieren, door de meerderheid goedgekeurd, te onderschryven, dan zouden er twee vrywillige ligchamen bestaan instede van één; het is ook niet onderstaanbaar dat wanneer men de zamenstelling van een bloot vrywillig ligchaam komt te bespreken, er dan zulk eene verscheidenheid van gevoelens ontstaan mogt, als uitloopen zoude in het formeeren van meer dan twee ligchamen.

Indien er dus een stryd zoude ontstaan met betrekking tot dit, namelyk, of eenigeen van die ligchamen zich de gemeentelyke eigendommen wettiglyk konde toeëigenen welke die gemeenten bezisten die aan het ander ligchaam of de andere ligchamen verbonden blyven, zoo moet die stryd beslist worden, dunkt my, door de overeenkomst van belanghebbende partyen, of, indien dit niet slaagt, door het burgerlyke geregtshof, zoo als beschreven in de laatst voorafgaande paragraaf van dit gevoelen.

6. Op de 4de vraag, die algemeen is in haren aard, zalt my niets van belang te zeggen. Ik weiger de vraag aan te roeren, of de herroeping van de Ordonnantie kan beschouwd worden zoodanig eene verandering te weeg te brengen in de positie van de Hollandsch Gereformeerde Kerk en in de gemeenten die aan haar behooren en nu onderhoud van staatswege ontvangen, dat zy invloed uit kunnen oefenen op het regt dat die gemeenten besitten, om eene voortduring van die ondersteuning te verwachten. Dit is iets dat door het Parlement en niet door my moet beantwoord worden.

7. Naast Sectie 6 zyn de belangrykste secties van de Ordonnantie de 9de en 10de. De 9de sectie waarborgt de vryheid van de Kerkelyke Hoven, zoo lang als zy zich aan hunne eigene wetten houden en *ter goeder trouw* handelen, van alle bemoeijenis der Burgerlyke Geregtshoven. Het is my bewust dat sommige personen het betreuren, dat deze bescherming verleend werd en zich zouden verblyden indien de vorige stand van zaken weder in het leven geroepen kon worden, waaronder het moeijelyk was te zeggen, wat geoorloft was en wat niet.

Maar deze is eene zaak waaromtrent de Synode zelve eigentlyk geschikt is te oordeelen. De 9de Sectie is in meer dan één geval gebruikt geworden, en heeft, naar ik reden heb te geloven, andere zaken uit het Geregtshof gehouden.

De 10de Sectie is een wettelyke eigendomsacte, waardoor de eigendommen der kerk in de handen van de regeerders der kerk gesteld worden. Indien deze eigendomsacte verpietisterd wordt, dan is het mogelyk ten minste in sommige gemeenten, dat eene andere minder geschikte soort van eigendomsacte zal moeten bedacht worden.

WM. PORTER.

Kaapstad, 3 November, 1870.

Ds. Krige stelde voor, om de opinie dadelyk te laten drukken en onder de leden te verspreiden. Dit voorstel werd aangenomen.

Thans kwam in behandeling Beschryvingspunt 8 van Hoofdstuk IX, luidende als volgt:—

De Synode bepale, welk Gezangboek gebruikt moet worden by de Openbare Godsdienst in de Engelsche taal. De Hollandsche gezangen worden vermeerderd.

Dit voorstel was ingediend door de predikanten van Colesberg en Graaff Reinet.

Laatstgenoemde drukte de hoop uit, dat het "Presbyterian Hymnbook" zooveel mogelyk by de Engelsche diensten in de Gereformeerde Kerk zoude in gebruik komen.

Dr. Roux vroeg, hoe leden van de vergadering, die met zulk een boek volstrekt niet bekend waren, over zoo iets konden stemmen.

Ds. Stegmann, van Adelaide, dacht, dat het gebruiken van een Engelsch gezangboek eene louter huishoudelyke zaak was. Hy had in zyne gemeente reeds kosten gemaakt voor de invoering van een gezangboek.

Ds. Murray, van Graaff-Reinet, zeide, dat hy volstrekt niet wenschte, dat men dwang zoude gebruiken. Hy wenschte alleenlyk, dat de Synode aan een bepaald gezangboek hare sanctie zou verleenen, waaraan nieuwe gemeenten zich konden houden.

Ds. Steytler wenschte alleen daarom, dat de Engelsche taal niet de algemeene zoude worden, om niet het heerlyke Evangelische gezangboek te verliezen.

Tamelyk veel werd nog hierover gepraat, tot dat eindelyk een emendatie van ouderling Gie, ten welker gunste de predikant van Graaff-Reinet zyn voorstel introk, werd aangenomen.

Die emendatie behelsde dat eene commissie zoude worden aangesteld, om het "Presbyterian Hymnbook," dat thans by de Kaapstadsche gemeente tydens de Engelsche dienst gebruikt wordt, in te zien, en daaromtrent rapport uit te brengen.

Als leden dezer commissie werden benoemd de predikanten van de Paarl, St. Stephens, Uitenhage, Cradock, Graaff Reinet, Adelaide, en ouderling Gie.

Het tweede deel van Beschryvingpunt 8, omtrent de vermeerdering van het aantal Hollandsche gezangen, moest thans nog worden behandeld; en dit werd gedaan, in verband met het 26ste der nieuwe Beschryvingspunten, waarin ongeveer hetzelfde werd voorgesteld. Dit laatste was van Ds. de Beer.

Hierover had eene tamelyk geanimeerde discussie plaats.

Ds. Murray, van Graaff Reinet, zeide, dat er voorzeker vele uitnemende gezangen waren te vinden in het Evangelisch gezangboek. Toch had hy dikwyls, by de eene of andere gelegenheid, behoefte gevoeld, om andere gezangen te laten zingen, die niet daarin te vinden waren. Hy was van gevoelen, dat het tegenwoordig in zwang zynde gezangboek moest vergroot worden; en dat dit werk moest opgedragen worden aan eene commissie, bestaande uit mannen, die smaak hadden voor de dichtkunst. Ook had men goede melodien noodig. Spreker had den vervolgbundel ingezien, die in den laatsten tyd in de kerk van Holland was ingevoerd, doch die had volstrekt niet aan zyne verwachting beantwoord. Er stonden echter wel eenige fraaye gezangen in, zoo als van Beets en Ten Kate. Spreker dacht, dat men de zaak niet al te haastig behooren af te handelen; een of twee jaren zouden misschien voor een afdoening vereischt worden.

Ds. de Beer ondersteunde het voorstel, om het aantal gezangen te vermeerderen. Hy was van oordeel dat de geestelyke zangkunst alleen kon worden bevorderd door de invoering van nieuwe gezangen. Vele gezangen waren voortreffelyk; maar zeer vele gezangen, en vooral psalmen, waren geheel onbruikbaar. Andere kerken hadden een veel grooter aantal gezangen; b. v. de Wesleyansche, die er 700 bezat, terwyl de Gereformeerde Kerk er nog geen 200 had. Men kon b. v, uit het Rynsch gezangboek en andere een aantal gezangen overnemen. Hy hoopte, dat het voorstel, om het aantal gezangen te vermeerderen, geen tegenstand zoude ontmoeten.

Ds. van Velden zeide, dat men zooveel van de onbruikbaarheid van het grootste gedeelte der psalmen zeide. Spreker schreef dit toe aan het gift der schriftverloochening enz., dat dieper was doorgedrongen in de Nederduitsch Gereformeerde Kerk, dan men vermoedde. Men sprak van orthodoxe gezangdichters. Wie wist nog, wat Orthodoxie was? (Hoor, hoor, van Ds. Naudé.) Al werden die nieuwe gezangen ingevoerd, spreker zou ze nooit aannemen.

Ds. Steytler merkte aan, dat Ds. van Velden geen muzieksal gehoor moest hebben, als hy alle psalmen mooi vond.

Ds. van de Wall zeide, dat, als eenige psalmen gezongen werden, het eerder op uilengekras, dan op zingen zou gelyken.

Ds. Stegmann, van Adelaide, zeide, dat hy wylen den heer Logier over de melodien der psalmen had geraadpleegd, en dat deze het altyd met hem eens was geweest, dat de meeste dier melodien te goed waren, om door gewone menschen te worden gezongen.

Ds. Murray, van Graaff Reinet, was ook van gevoelen, dat sommige psalmwyzen onbruikbaar waren.

Ds. van Velden zeide, dat hy ze allen kon zingen, zelfs voorzingen.

Nog een heele boel werd over het onderwerp gepraat, met het gevolg, dat het voorstel, om het aantal gezangen te vermeerderen, met eene groote meerderheid werd verworpen.

Daarop kwam in behandeling No. 9 van Hoofdstuk IX, ingediend door Dr. Kotzé, luidende als volgt:—

Kan de Synode het gedoogen, dat een huwelyk, zonder speciale licentie, worden ingezegend *voor* of *na* de uren, 8 a. m. en 4 p. m., der Huwelyks Ordonnantie?

Hierop werd geantwoord dat dit aan de verantwoordelykheid van den huwelyksbevestiger gelaten worde.

Punt IX. 10. dat ingediend was door den Kerkeraad van Swellendam, kwam nu aan de orde:—

"Wanneer iemand, gedurende eene reeks van jaren in ontucht heeft geleefd, is het voldoende, wanneer hy, om afsnyding van de gemeente voor te komen, voor zyn lidmaatschap bedankt?"

Hierop werd geantwoord met verwyzing naar Artikel 71: 3.

Punt IX. 11, werd vervolgens behandeld.

"Het besluit der Synode van 1862, waardoor bepaald is, dat *alle* verhuurde zitplaatsen by den Ring verantwoord moeten worden, worde in revisie gebragt."—*Ring van Swellendam*, 1864.

Er ontstond heel wat discussie over het onderwerp, wordende de staande bepaling sterk verdedigd door Ds. Du Plessis, terwyl de meeste sprekers er op tegen waren dat iets meer verantwoord zou worden dan wat in handen van den Diaken-kassier ten voordeele van het Synodale Fonds is.—Een voorstel van Ds. Naudé werd ingediend om te bepalen, dat slechts voor die verhuurde plaatsen, waarvoor betaald is, het bedrag voor het Synodale Fonds verantwoord zou worden. Dit voorstel werd gesecondeerd, door den ouderling van Robertson.—De Assessor wees er op, dat eerst moest besloten worden of de kwestie in revisie zou worden genomen.—De predikant van Stellenbosch sprak sterk ten gunste van de bestaande bepaling, en wees vooral op de noodzakelykheid om een sterk Synodaal fonds te hebben in geval een appèl weer mogt noodig zyn. Ten slotte werd het beschryvingspunt verworpen, daar er slechts 36 voor stemden in eene vergadering van 74.

Het dankgebed werd gedaan door Ds. McGregor.

DINGSDAG, 8 NOVEMBER.

Ds Morgan opende de vergadering met gebed.

De notulen werden gelezen en goedgekeurd.

Ds Beck wilde, alvorens men met de werkzaamheden voortging, met verlof van den voorzitter, de aandacht der vergadering bepalen by een gedeelte van een brief, voorkomende in de *Argus*, getekend Dr Hofmeyr. Spreker zoude zich ook tot den editeur van de *Argus* kunnen wenden, doch hy hield niet veel van correspondentien in de nieuwsbladen. Het was omtrent sprekers verlaten der vergadering, toen Dr Hofmeyr zich onbetamelyke en oneerbiedige uitdrukkingen tegenover het Hoog Geregtshof liet ontvallen. Spreker beklaagde zich, dat Dr Hofmeyr de zaak geheel verkeerd had voorgesteld. Spreker wenschte volstrekt niet in aanraking te komen met den Assessor, die zich in zooveel "aliassen" verheugde.

Dr Heyns, die Maandag namiddag de vergadering niet had kunnen bywonen, omdat hy op de byeenkomst van den kerkeraad moest tegenwoordig zyn, wenschte zich thans te beklagen over een uitdrukking door Ds. Moorrees gebezigd, als zouden in de Kaapstad de armen worden verwaarloosd, wat het houden van grafreden betrof, terwyl de ryken bedacht werden: Spreker ontkende dit ten sterkste, en tartte iedereen uit, om te bewyzen, dat hy ooit aan een arme, die hem daar had gevraagd, had geweigerd, om by een afgestorvene eene toespraak te houden.

Ds. Moorrees zeide, dat hy zich volstrekt niet in dien geest had uitgedrukt.

Ds. Neethling, van Stellenbosch, wenschte te weten, wat men hier met asserties in de courant te doen had. Ds. Beck had spreker ook dikwyls aangevallen, doch hy had er geene notitie van genomen. Die in glazen huizen woonden, moesten niet met steenen gooyen.

De Moderator zeide, dat iemand, die in de courant werd aangevallen, zich ook in de courant kon verdedigen.

Ds. Beck zeide, dat die aanval van uit den schoot der vergadering was geschied; en dat hy derhalve volkomen geregtigd was, om in de vergadering daarover te spreken.

Ds. J. H. Hofmeyr zeide, dat hy den vorigen namiddag had gemerkt, dat by verscheidene broeders ouderlingen een verkeerde indruk was te weeg gebragt door de discussie over de vermeerdering der gezangen. Eenigen dachten, dat op den inhoud, vooral der psalmen, aanmerking was gemaakt. Hy wenschte zulk een verkeerden indruk weg te nemen, en stelde daarom voor, om in de notulen uit te drukken, dat men alleen op de zangwyzen, niet op den inhoud van vele psalmen had gedoeld.

Er had eenige woordenwisseling plaats, dewyl Dr. Kotzé verklaarde, dat er wel degelyk aanmerkingen waren gemaakt op den inhoud, hetgeen door Ds. De Beer ten stelligste werd ontkend.

Ds. van Velden had ook vele ouderlingen ontmoet, die, van den eerste tot den laatste, hadden verstaan, dat de psalmen onbruikbaar waren. Hoe goed ook de Evangelische gezangen waren, zoo waren toch de Psalmen veel meer waard. Deze waren door profeten verwaardigd, en waren Gods woord. Als de apostel

eene enkele viermaal zoo veel als gevraagd was. Zoo werd in plaats van de £2000 sterling, welke ligt konden zyn ingezameld, de som van slechts £480 sterling ongeveer, verkregen. Uw Collegie zag zich gedwongen, het aan het verwachte bedrag tekort komende, namelyk £1300 op te nemen by eene van de Kaapstadsche Banken, onder verpanding van twee der verbandbrieven behoorende aan het fonds van het Seminarium.

"Evenwel is nu het gebouw van het Seminarium in behoorlyken staat, naar den zisch beide van de werkzaamheden en als woning der Hoogleeraren. De commissie, daartoe speciaal aangesteld uit de leden, te zamen met den heer A. D. Krynauw die op verzoek zich veel moeite als lid der commissie heeft getroost, en wien de dank dezer vergadering toekomt, bezorgde geene pracht of nutteloze praal. Het is haar gelukt, voor de geringe genoemde som een gebouw op te rigten, onder de hand van den bouwmeester O. Hager, dat, naar het gevoelen van elken verstandigen beoordeelaar, noch het edele werk, dat daarin wordt verrigt, noch aan de Nederd. Geref. Kerk oneer aandoet. Voor het Theologisch onderwys bezitten wy thans drie zalen en eene geryfelyke vierde kamer, toegerust met rakken voor de boekery.

"5. Dankbaar berigt uw Collegie, dat een alle verwachting overtreffende zegen en voorspoed geschonken zyn op het werk van het Seminarium.

"Wat de Hoogleeraren aangaat, vermogen wy te verklaren, dat zy volyverig en krachtig, in ongestoorde gezondheid, zich hebben gewyd aan hun gewigtig dienstwerk. Weinig is het, voorwaar, ge beurd, dat de Professorale leerstoel ledig stond, als het uur, voor het onderwys bepaald, dáár was.

"Wat de opgeleide jongelingschap aangaat, is de terugblik nagenoeg even ongestoord verblydend Beiden in getal en gehalte was alles hier naar wensch. Van het geringe ofer, waarmede het onderwys aanving, namelyk vier, steeg het getal tot het hoogste (namelyk 25) in het leerjaar 1868—1869. Nu bedraagt het 14; terwyl tot heden 28 uit het Seminarium zyn voortgegaan en den herderstaf over ge meenten hebben aanvaard. Eén uit dit getal dient eervol by eene Zusterkerk. Slechts één is nog zonder een arbeidsveld. Nog acht staan gereed, hun eindexamen af te leggen. Uit het getal der ingeschrevenen is één—een veelbelovend jongeling, en reeds in zyne studien gevorderd, door den dood weggerukt. Vier gaven de studie, na langer of korter studietyd, op. Op eenen enkele uit dezen moest de strengste tucht worden uitgeoefend. Overigens—belette de tegenwoordigheid van de meesten dergenen, van wie wy spraken niet om hunnen lof te vermelden—wy hadden ruime stof. Nu echter zou dit even onkiesch zyn, als het onnoodig is.

"Laat ons den Heere voor het goede loven!

"6. Het Collegie vergadert in den regel één's in het jaar, in de maand Augustus, te Stellenbosch, by gelegenheid van het jaarlyksche examen der leerlingen, dat gedurende twee dagen wordt gehouden. Het is echter ook meermalen en elders vergaderd geweest, naar dat zulks werd vereischt.

"7. Ten opzigte van de wenschelykheid van eene vermeerdering van het getal hoogleeraren, waartoe door de Synode reeds is besloten, is er volkomen eenstemmigheid tusschen de hoogleeraren in uwe Collegie. Zy zyn allen levendig overtuigd, dat zulks zeer ten nutte zou zyn voor de studenten, vooral wat de wysbegeerte en de voltooijing der literarische studien aangaat. Maar het behoeft geen betoog, dat de staat, van het fonds zulks niet heeft gedoogd. Voor syne leerzaal evenwel is er gezorgd. En het zal wel een punt van ernstig beraad behooren te zyn voor uwe HEw. Vergadering:—de verzameling der middelen:

"*a.* Voor de bezoldiging van eenen derden hoogleeraar.

"*b.* Ter lossing van de verbanden en het fonds toebehoorende schepenenkennissen — waarvan wy boven spraken.

"Hiermede meent het Collegie aan deszelfs verpligting, hoe zeer onvolkomen ook te hebben voldaan. Alleraangenaamst, allerdierbaarst was de taak, aan hetzelve opgedragen. Wat moeite daaraan ook verbonden mogt zyn geweest—wat zorg somtyds en wat smart in enkele gevallen,—alles is meer dan vergoed, waar het oog, ten dienste eener dierbare Kerk, een jonge leeraarschap, daar gevormd, toegerust met de waarheid, bezield met geloof, vervuld met yver, niet heengaan om te prediken dat Evangelie, dat de eenige bron is van ware vreugde en voor geluk.

"Wy verblyven heilwenschend

"Uwe dienaren en broederen in Christus,

"P. E. Faure, President,
"S. P. Heyns,
"Andrew Murray,
"R. Shand,
"G. C. Gie,
"J. H. Neethling, H.z.

"P.S.—By het bovengezegde wenscht uw Collegie nog gevoegd te hebben, dat speciaal opdragt is gegeven aan de HH. Auditeurs, om ook de verbandbrieven na te zien; maar dat hiervan nog geen rapport aan het Collegie is gedaan.

"J. H. Neethling, Secretaris."

Er werd tevens voorgelezen een "Algemeene Staat van het Fonds onder December, 1869." Daaruit bleek, o.a., dat de Kweekschool toen be at aan schuldbrieven £16,728 5s. 10d.; aan vaste eigendommen £1,578 14s.: aan kassa £705 4s 3d; bibliotheek £427 6s 11d; meubelen £8 7s. 4d., en brandkist £14 5; totaal, £19,462 13s 4d. Aan verliezen was er geleden tot December 1868, £677 15s 6d, en in 1869, zyn de boedel van Morkel (aan kapitaal £104 18s 3d, en renten £56 17s 6d), £161 15s 9d, of een totaal van £839 11s 3d; terwyl als onkosten aan gebouwen te Graaff-Reinet, waarop het fonds een verband had, maar die, beneden de waarde gaande, waren ingekocht, was besteed £51 2s 6d.

Op voorstel van Ds. Roos, gesecondeerd door Ds Daneel, werd besloten, verslag en staat te laten drukken in de *Kerkbode*.

Dr. Kotzé zeide, dat de kerk haren dank verschuldigd is aan den ex-Actuarius voor zyne belanglooze diensten in het administreren van de fondsen der Kweekschool, welk werk nog tot zyne laatste werkzaamheden behoort. Hy stelt daarom voor, aan ZEerw. eene hartelyke dankbetuiging daarvoor te brengen.

Ds. Krige seconderde.

Ouderling de Smidt, die jaren lang een der auditeuren van het kweekschool-fonds was, legde een getuigenis af omtrent de voortreffelyke wyze, waarop Dr. Faure het fonds had geadministreerd. Ware de administratie toevertrouwd geweest aan een agent, dan zou daarvoor reeds een enorme som zyn uitgegeven. Hy verlangde daarom, dat het bewys van dankbaarheid op eene substantiele wyze zou worden gegeven.

NAMIDDAGZITTING.

Met algemeene stemmen werd besloten eene dankbetuiging te zenden aan den Ex-Actuarius.

Na eenige verdere discussie kwam thans in behandeling Beschryvingspunt 18 van Hoofdstuk IX, dat was ingediend door den Kerkeraad van Mosselbaai, en luidde als volgt:—

Moet men, by het stemmen voor het drietal, drie namen op het stembriefje plaatsen, zelfs wanneer men het oog op slechts een der kandidaten heeft?

Hierover werd nog al wat gepraat, en ten slotte werden twee antwoorden daarop gegeven. Het een luidde: Ja, en het andere Neen.

Daarop moest besproken worden Beschryvingspunt 13 van Hoofdstuk IX:—

Het reglement op de kiezing van kerkeraden en predikanten worde zóó veranderd, dat het regt van afkeuring, zonder opgaaf van redenen, aan de gemeente toegestaan wordt.

Dit punt was ingediend door Ds. Roos, van Lady Grey. Het verviel, daar men van oordeel was, dat het by de Beschryvingspunten omtrent de Vrye Verkiezing te huis behoorde. In Beschryvingspunt 16 van hetzelfde hoofdstuk werd voorgesteld door den Kerkeraad van Lady Grey, om den ouderdom van 35 jaren te beschouwen als genoeg voor ouderlingsdienst.

Hierover werd ook nog al gepraat.

Ds. Stegmann, van Adelaide, was er voor, daar het soms zeer moeijelyk was, om geschikte ouderlingen van 40 jaar en meer te vinden, en hy zag niet in, waarom men een predikant van 22 jaren zou kunnen hebben, terwyl de ouderling 40 jaren oud moest zyn.

De ouderling van Franshhoek merkte aan, dat de ouderling het toezigt moest houden over den predikant.

Het voorstel, in stemming gebragt zynde, werd verworpen.

Thans had eene lange en vervelende discussie plaats over Beschryvingspunt 5 van Hoofdstuk X, waarin om opheldering werd gevraagd van Artikel 259: 1. Dit was ingediend door den Ring van Swellendam.

Twee voorstellen werden met betrekking daarop ingediend. Het eene luidde als volgt:—Dat voor alle huwelyken, op buitengewone teden en plaatsen ingezegend, de gewone som van 25 daalders zou worden betaald; en het ander:—Dat al de Beschryvingspunten, betrekking hebbende op het huwelyk, naar eene commissie zouden worden verwezen. Beiden werden verworpen, en daarop kwam in behandeling Beschryvingspunt 9 van de nieuwe, aldus luidende:—

De Synode gelaste den Ring van Beaufort eene grenscheiding te bepalen, tusschen de gemeenten Fraserburg, Victoria en Beaufort.

Hierover had ook weder eene langdurige discussie plaats, welke daarop uitdraaide, dat men besloot, eene commissie aan te stellen, bestaande uit de belanghebbende predikanten en ouderlingen, den predikant van Albanie, den eersten ouderling van de Kaapstad, en den predikant van Olifantshoek, om een onderzoek in te stellen omtrent de zaak.

Aan de beurt kwam nu Beschryvingspunt 4 van Hoofdstuk X. Afdeeling *a* daarvan luidde als volgt:—

Art. 45. De Synode gave eene afdoende verklaring van de woorden "in de Parochie van een ander predikant."

Deze afdeeling was ingediend door den predikant van Queenstown, die echter niet tegenwoordig was, zoodat het verviel. Hetzelfde lot trof Afdeeling *b*, afkomstig van den predikant van Lady Grey, die ook niet op zyne plaats was. Afdeeling *c*, ingediend door Ds. Hofmeyr, van Somerset Oost, en behelzende, dat het eerste gedeelte van Artikel 45 zou worden geschrapt, en Afdeeling *d*, waarin de Synode werd verzocht, om de beteekenis van het woord "Parochie" te verklaren, lokte eene heftige discussie uit.

Ds. Burgers deed uitkomen, hoe moeijelyk het was, dat artikel te handhaven, en om het in overeenkomst te brengen met den geest des tyds. Het was een verouderd artikel. Hy had, om er de proef mede te nemen, aan een paar predikanten verboden, om in zyn parochie te prediken. Hy had zulks alleen gedaan, ten einde grond te hebben, om te kunnen verklaren, dat dit artikel voor niemand waarde had. Men had verteld, dat hy die predikanten met een interdikt had bedreigd; dat was niet het geval. Echter moest, zoo lang dit artikel in de wet stond, het gehandhaafd worden. Hy was van oordeel, dat ieder predikant vryheid moest worden gegeven, om te prediken waar hy wilde. In Artikel 46 werd eene zekere bepaling gemaakt omtrent het doopen van kinderen en het aannemen van ledematen. Dit was eene noodzakelyke bepaling; maar daarover was niet de stryd; doch over hetgeen men had te verstaan door het woord "Parochie."

Ds. Luckhoff, van Colesberg, zeide, dat hy telkens in de couranten zag, dat deze predikant in de Luthersche Kerk, en gene in de Mutual zou preeken. Hy wenschte te weten, of die plaatsen tot de parochie van de Kaapstad behoorden, of alleen zulke plaatsen, waar leeraren der kerk werkzaam waren. Spreker maakte vervolgens gewag van de gemeente van Philipstown, en brieven van Ds. Burgers, waardoor hy predikanten had willen beletten, aldaar te preeken, hen bedreigende enz., toen

Ds. Burgers opstond, en zeide, dat de predikant van Colesberg zin en lust scheen te gevoelen, om telken male als onwaarheid voor te stellen, wat hy gezegd had. Spreker verzocht, dat daaraan een einde werd gemaakt. Zulk eene handelwyze was een dienaar des Evangelies onwaardig, en kwam niet overeen met de waardigheid dezer vergadering. Wat de predikant van Colesberg had gezegd, spreker aarzelde niet, het rondborstig te verklaren, was eene bepaalde onwaarheid. Hy wist niet, hoe men daaraan kwam. Men had gesproken van den predikant van Hoopstad, wien door spreker zulk een brief met eene bedreiging zou zyn toegezonden. Spreker hoopte, dat van wege de Synode een brief aan dien leeraar zou worden gerigt, om een verslag van de zaak te krygen; dan zoude men de waarheid van de leugen kunnen onderscheiden. De predikant van Colesberg had alreede genoeg lucht gegeven aan zyne verbittering tegenover hem. Spreker schaamde zich, wanneer hy op straat hoorde vertellen, dat leden van zulk eene vergadering elkander voor leugenaars uitscholden. (Hoor, hoor, van Ds. Brok.) Hy tartte Ds Luckhoff uit, om te bewyzen, wat hy gezegd had. Het was eene onwaarheid.

Ds. Du Plessis voer heftig uit tegen Ds. Burgers. Hy beweerde, dat deze zich het eerst aan zoodanige onbetamelykheden had schuldig gemaakt. Men moest hem alleen tyd geven, dan zoude hy bewyzen, dat hetgeen Ds. Luckhoff had gezegd, met de waarheid overeen kwam. Men was verpligt te spreken en te protesteren tegen te beweringen van Ds. Burgers.

Ds. Burgers hield staande, dat hy nooit iemand met een interdikt had bedreigd.

De discussie bleef in heftigheid toenemen, en Ds Luckhoff zeide, dat het hem ook zeer aangenaam zoude zyn, om een relaas van de zaak te krygen, van den predikant van Hoopstad; dan zoude men de ware toedragt van zaken te weten komen.

Ds. Burgers herhaalde, wat hy in het begin had gezegd, dat hy zyn doel had gehad met het zenden van brieven aan predikanten, die, zonder zyn verlof, in zyne gemeente wilden prediken.

Ds. Morgan zeide, dat hy ook een brief had ontvangen van Ds. Burgers, waarin hy met eene aktie werd bedreigd.

Telkens, wanneer Ds. Burgers wilde spreken, werd van verschillende kanten lawaai gemaakt, om hem tot zwygen te brengen; en daar het nu byna half zes was, verzocht de Moderator den Scriba de kladnotulen te lezen, waarop de vergadering verdaagde.

WOENSDAG, 9 NOVEMBER.

Ds. Borcherds deed het gebed.

Er werd besloten, alvorens men tot de bespreking der Ordonnantie-zaak zoude voortgaan, eerst de behandeling van het woord "Parochie" af te doen.

Ds. Neethling, van Stellenbosch, had nog iets in het midden te brengen omtrent de gezangen en psalmen. Hy was, hoe hoog hy ook was ingenomen met de gezangen, nog steeds van oordeel, dat hun aantal moest worden vermeerderd.

Ds. De Beer wilde iets zeggen omtrent zyn wedervaren te Aliwal Noord, doch de Moderator zeide, dat men zich van persoonlykheden moest onthouden.

Eene langdradige discussie had weder plaats.

Een voorstel werd gedaan door Ds. Du Plessis, behelzende, dat Artikel 45 onveranderd zoude blyven, en tot opheldering van het woord "Parochie" geve de Synode als haar gevoelen te kennen, dat het een leeraar der kerk zal vrystaan, in het kerspel van een ander te prediken, mits hy daartoe worde verzocht door de bevoegde kerkelyke authoriteiten.

Ds De Vries deed een voorstel, dat Artikel 45 in zyn geheel onveranderd zoude blyven.

Ds. Louw stelde voor, om het woord "Parochie" in "Gemeente" te veranderen.

Ds. A. Murray wenschte Ds. du Plessis in beden king te geven, of zyn voorstel wel eenig nut zoude hebben.

Ds. Stegmann vroeg, waar de parochie van St. Stephens, en die van Grey Kerk was.

Ds. van Velden zeide, dat als Artikel 45 verminkt of geschrapt werd, dat aanleiding zoude geven tot allerlei wanordelykheden. Hy was een huisvader in zyne gemeente, en ieder die in zyn huis kwam wroeten en woelen, zoude hy zulks wel beletten. Spreker zag het zeer gaarne, dat een ander voor hem wilde prediken; doch hy was de baas in zyne gemeente.

Ds. du Plessis was ook van oordeel, dat men door het schrappen van het eerste gedeelte van Artikel 45 de deur zoude open zetten voor allerlei wanordelykheden.

Drs. Heyns en Robertson spraken ook tegen het schrappen.

Verscheidene leden namen nog deel aan de discussie, tot dat men eindelyk op de Orthodoxie en het Liberalisme kwam, teen de gemoederen tamelyk warm werden.

Ds A. Murray was van gevoelen, dat dit wetsartikel de uitbreiding der Moderne Theologie bevorderde. Het voorstel van Ds du Plessis zou de afscheiding sterk in de hand werken. Men zeide, dat dit wetsartikel sommige predikanten niet zou beletten de dwaling te prediken. Ja, de dwaling was listig, en bedekte zich met schoone woorden; zy hield zich in de pastorie en binnenkamer. Vrome leden van gemeenten, waar zulke leeraren stonden, hadden hem wel gezegd, dat zy hunne leeraren wel niet bepaald konden aanklagen van dwaling, maar dat zy toch van geen Godheid van Christus geen zoendood, enz., hoorden. Nu zou de kerk dezulken de gelegenheid onthouden, om anderen te gaan hooren. Zoo het eerste gedeelte van dit artikel bleef, dan zoude hy willen voorstellen, om aan leden, die met de prediking van hunnen leeraar ontevreden waren, de vryheid te geven, om hunne attestaties te ligten en leden te worden van eene andere gemeente, alwaar een geloovige predikant was.

Ds. Naudé was gisteren niet tegenwoordig geweest, met verlof van den voorzitter. Hy had dus niet over zyn voorstel gesproken. Men was heden morgen voortdurend aan het spreken over Modernisme en Orthodoxisme. Zelfs, waar het volstrekt niet te pas kwam, werden die by de haren er by gesleept. Men had gezegd, dat de Moderne Theologie listig was; spreker beweerde hetzelfde van de Orthodoxie. Men wist heel goed, welke listige streken waren te baat genomen tegen predikanten van zekere gemeenten door orthodoxe predikanten.

De Moderator zeide, dat de orthodoxe party alleen in de kerk werd erkend.

Ds. Naudé zeide, dat hy wel wilde weten, wie eigenlyk orthodox waren. Ds. Van Velden had eens gezegd, dat er maar drie orthodoxe leeraren in de kerk waren, dat was hy zelf, Ds. Shand, en wylen Ds. van der Lingen. Spreker wenschte alleen te weten wat men met het woord "Parochie" had te verstaan. Tot nog toe was daarop geen antwoord ontvangen; men had den ganschen morgen verbeuzeld met te praten over orthodoxie en liberalisme.

Ouderling de Smidt had het eerste gedeelte van artikel 45 altyd als een doode letter beschouwd.

Ds. Van Velden ontkende, dat hy ooit iets had gezegd omtrent drie orthodoxe leeraaren.

Ds. Murray, van Graaff-Reinet, zeide, dat men het liberalisme niet door dwang uit de kerk konde houden. Hy was ten gunste van het voorstel van den predikant van Somerset Oost.

Ds. Steytler hield nog eene korte, naar heftige rede tegen het "ongeloof."

Nadat nog het een en ander gesproken was, werden de voorgestelde amendementen verworpen, en het oorspronkelyke Beschryvingspunt van Ds. J. H. Hofmeyr, "Dat het eerste gedeelte van Artikel 45 zou geschrapt worden," aangenomen. Het geschrapte artikel luidde als volgt:—

Geen leeraar zal, vooral op den dag des Heeren, in de pastorie van eenen anderen prediken, tenzy met kennisgeving aan den leeraar dier parochie, of by deszelfs afwezigheid, aan den kerkeraad, en de penningen by die gelegenheid gecollecteerd wordende, zullen worden overgemaakt aan de kerkekas van zoodanige parochie; doch aanschryving ontvangende van daarin niet voort te gaan, zal hy die aanschryving moeten gehoorzamen.

Een groot aantal leden verzocht aanteekening, dat zy in de minderheid hadden gestemd, Ds Van Velden zoude protest indienen.

DE ORDONNANTIE.

Thans kwam aan de orde de behandeling van dit punt.

Eene memorie was ingekomen van den Kaapstadschen Kerkeraad, waarin werd verzocht, dat de Ordonnantiezaak naar de Ringen en Kerkeraden mogt verwezen worden.

Eenige woordenwisseling had plaats over het al of niet formele van dit stuk, daar Ds. Murray zeide, dat volgens de wet, aan de leden des kerkeraads, van te voren kennis moest worden gegeven, als men zulk eene belangryke zaak wilde behandelen. Hy had er niets van geweten. Dr. Heyns en ouderling De Smidt waren van gevoelen, dat het stuk wel degelyk in orde was.

Eindelyk werd besloten, dat het stuk zou aangenomen worden, als komende van de leden des kerkeraads, en niet van den kerkeraad als een ligchaam.

Ter tafel waren twee amendementen tegen de afschaffing der Ordonnantie.

Het een was van Dr. Robertson en luidde aldus:—

"Dat het thans geheel ontydig is, om de intrekking der Ordonnantie te verzoeken."

Het tweede was van Ds. Cormack, en luidde als volgt:—

"De zaak der Ordonnantie worde naar de Ringen verwezen, ter fine van rapport, omtrent het al of niet wenschelyke van de afschaffing der Ordonnantie, welk rapport by de eerstvolgende vergadering der Synode zal worden ingediend."

Ds Van de Wall zeide, dat hy niet zou herhalen, wat hy vroeger had gezegd, maar zich alleen het regt van repliek voorbehield.

Dr. Robertson had zyn gevoelen op schrift gesteld, en las het voor. Hy beweerde, dat de Ordonnantie de kerk van vele banden had bevryd. Hy herinnerde zich nog den tyd, toen de Commissarissen Politiek by elke vergadering der Synode tegenwoordig waren; toen zy de besluiten der Synode konden goed of afkeuren, en de Synode volstrekt geen besluit kon nemen, zonder dat de Regering het bekrachtigde. De Ordonnantie had de kerk van dat alles bevryd. Men kon thans zyne eigene bepalingen maken; belangryke voorregten waren daardoor der kerk verzekerd; de grondbeginselen en leerstellingen der kerk waren duidelyk omschreven; en zoo lang men zich daaraan hield, zou men beschermd worden tegenover anderen. De kerk was het regt toegekend, om hare inwendige zaken te regelen, en hare bepalingen te vermeerderen en te verbeteren, mits men niet in stryd handelde met zyne eigene grondwetten. Door de Ordonnantie werden al de leden der kerk beschermd tegen allerlei vervolgingen, als er bleek, dat men niet met boos opzet had gehandeld. In de zaken van Di. Kotzé en Burgers had de Ordonnantie hen volstrekt niet belemmerd. Onervarenheid en overhaasting waren de schuld daarvan geweest, en daarom bleef spreker nog by zyn gevoelen, dat de Synode een eigen regtgeleerde of Syndicus behoorde te hebben, die grondig met de wetten der kerk bekend was. In sommige opzigten had de Ordonnantie ook nadeel gedaan; door haar b. v. waren de broeders uit Natal en den Vrystaat uit de Synode verwyderd; doch dit had van den anderen kant ook zyne goede gevolgen; daar de kerken aldaar in geheel andere omstandigheid verkeerden, als de kerk alhier. Men kon evenwel de broederlyke gemeenschap met die kerken nog in stand houden door deputaties over en weer te zenden. Nu belette de Ordonnantie ook de Hoogleeraren, om in de Synode zitting te nemen. Doch al deze nadeelen wogen volstrekt niet op tegen het voordeel, door de Ordonnantie der Synode aangebragt. Hy hoopte ten slotte, dat de Heere ook in deze zaak de leden der Synode met zyn wysheid zoude bystaan.

NAMIDDAGZITTING.

De discussies over de Ordonnantie werden voortgezet.

Aan de orde kwam het amendement van Ds. Cormack.

De predikant van Burgersdorp zeide, dat hy na de lezing der regtsgeleerde opinie van den heer Porter van gevoelen was, dat er niemand in de Synode kon zyn, die voor de afschaffing der Ordonnantie zoude zyn. Spreker dacht, dat het beter was om de zaken te laten zyn, zoo als zy waren. Het was de vraag, of de kerk voorbereid is voor zulk een stap als de afschaffing der Ordonnantie. Men behoorde de zaak naar de Ringen te verwyzen, opdat men de gevoelens van de gemeenten daarover zoude vernemen. Hy hoopte, dat er genoeg gezond verstand in de vergadering zoude zyn, om voor zyn amendement te stemmen.

Ds. Luckhoff wilde gaarne het voorstel van Ds. Cormack ondersteunen.

Ds. du Plessis had ook een voorstel, dat aldus luidde:—

De zaak worde gesteld in handen van twee daartoe te benoemen commissies, eene in het Westelyke, en een andere in het Oostelyke deel der kerk, om de zaak in haar geheel te onderzoeken, de noodige inlichting in te winnen, en by de eerstvolgende Synodale Vergadering een zoo volledig mogelyk rapport in te dienen.

Hy was van oordeel, dat het veel beter was zulk een voorstel naar eene commissie te verwyzen, dan naar de Ringen. Op die wyze zoude men, door eene goodanige commissie over deze zaak met bevoegde personen, zelfs in Europa, kunnen corresponderen. Dit nam niet weg, dat de Ringen ondertusschen ook de zaak in overweging konden nemen.

Dit voorstel werd gesecondeerd door Ds. Louw.

Ds. A. Murray had een ander voorstel, dat luidde als volgt:

Aangezien het der kerk gebleken is (door de uitspraak in de Loedolffzaak) dat de Ordonnantie eene G. Kerk verhindert, zich uit te breiden buiten de grenzen dezer kolonie, en daardoor onnoodige scheiding veroorzaakt van de zusterkerken, die geheel op denzelfden grond staan, en ook in het uiterlyke behooren een te zyn.

Aangezien het gebleken is uit de herhaalde discussies over de Constitutie der Synode als anderzins, dat de Ordonnantie de kerk belet zich in haren regeringsvorm vry te regelen en te ontwikkelen, naar de veranderde omstandigheden en de inrigting harer kerkvergaderingen.

Aangezien het gebleken is, dat de Belydenisschrift ten der kerk niet met juistheid zyn vastgesteld, en deze onnauwkeurigheid zeer noodlottige gevolgen kan hebben.

Aangezien het voorts gebleken is, dat er belangryk verschil van gevoelen is aangaande de verhouding, waarin de Ordonnantie de Kerk tot den Staat plaats, alsook omtrent de vraag of de vryheid van de kerk niet door dezelve wordt beperkt.

Zoo verklare de Synode de herroeping der Ordonnantie ten hoogste wenschelyk.

Ds. Murray zag in het verwyzen der zaak naar de Ringen geen nut. Over drie of vyf jaren zou de Synode weder byeenkomen, en dan zou misschien de meerderheid in de Ringen verklaren, dat de afschaffing der Ordonnantie wenschelyk was. Maar op de mogelykheid, daarop kwam het aan. Spreker gaf toe, dat tegen het laatste eenige bedenkingen konden worden ingebragt. De vergadering kon, evenwel thans, heel goed verklaren, of die afschaffing wenschelyk was. Daartoe behoefde men niet naar een regtsgeleerde te gaan; de vergadering zelve kon zich daaromtrent uitspreken. Spreker wydde vervolgens uit over de Loedolffzaak, waaruit gebleken was, dat de kerk door het verkrygen der Ordonnantie hare vryheid had prys gegeven. Hy gaf toe dat de regtbank het regt had om de Ordonnantie uitteleggen; maar toen de Ordonnantie gemaakt werd, had men er niet aan gedacht, dat de kerk zich over de grenzen zou uitbreiden. Hy achtte het hoogst wenschelyk, dat er eene vereeniging met de Zusterkerken over de grenzen werd tot stand gebragt; maar zulks werd door de Ordonnantie belet. Verder sprak hy van de Burgerszaak, en trachtte aan te duiden, hoe door de Ordonnantie aan de Regtbank een gevaarlyke magt werd in handen gegeven, wat betreft de geloofsbelydenissen der kerk. Een leeraar kon misschien een punt van de Nederlandsche Geloofsbelydenis weêrspreken, en ofschoen de heer Porter als zyn gevoelen had uitgesproken, dat de Ned. Geloofsbelydenis wel tot de belydenisschriften der kerk behoorde, zoo werd die geloofsbelydenis toch niet genoemd in de Ordonnantie. Spreker was van gevoelen, dat, als men in dit opzigt op de Ordonnantie bleef vertrouwen, men te laat zoude bevinden, dat men op een gebroken rietstaf had gesteund, die de hand had doorboord, in plaats van ze te ondersteunen.

Verschillende andere argumenten haalde de spreker aan, ten bewyze, dat de Ordonnantie de kerk in hare vrye ontwikkeling belemmerde. Misschien was de Ordonnantie in 1843 goed; maar zy kon thans wel gebrekkig zyn. Het goede kon ook wel schadelyk worden. Spreker trachtte dit aan te toonen, door de kostbare besschen in Frankryk, die aldaar verbrand waren, om de Pruissen te beletten, zich daarin te verschuilen. De Ordonnantie was lang genoeg eene schuilplaats voor dwaling geweest. Hy eindigde zyn krachtige toespraak met zyn voorstel ten sterkste aan de vergadering aan te bevelen.

Ds. J H Hofmeyr seconderde dit voorstel.

Ouderling De Smidt zeide, dat hy, indien hy niet geweten had, waarvoor te stemmen, hem door de aanspraak van Ds. A Murray zyne stem was aan de hand gegeven. Hy sprak in krachtige bewoordingen tegen de afschaffing der Ordonnantien.

Dr Roux was van gevoelen, dat Ds A Murray de kar voor het paard had gespannen. Hy had eerst het mogelyke en daarna het wenschelyke van de herroeping der Ordonnantie moeten aantoonen. Spreker was sterk tegen de afschaffing der Ordonnantie.

Ds du Plessis trok zyn voorstel terug, en sprak ten gunste van dat van Ds A Murray.

Ds Stegmann van Adelaide hield het er wel voor, dat het wenschelyk was, om de ordonnantie af te schaffen, maar dit was eene zaak, die eerst by de gemeenten moest in behandeling komen.

Dr Hofmeyr was ten gunste van het voorstel van Ds Murray, en hield eene lange rede, ter ondersteuning daarvan.

Ds. Krige verklaarde zich, in weerwil van de krachtige toespraak van Ds. Murray, tegen het wenschelyke, om by het Parlement aanzoek te doen om de herroeping der Ordonnantie. Hy was van gevoelen dat de Wereldlyke Regtbank even goed zich met de zaken der kerk zoude kunnen bemoeijen, indien de Ordonnantie was afgeschaft, als thans. Hy had zyn aanspraak nog niet geëindigd, toen de Moderator den Scriba verzocht, de korte notulen te lezen.

Ds. Burgers, van Hanover, predikt Zondag voormiddag in de "Mutual" in het Engelsch.

Het Nederlandsche schip "Medea" heeft Zaturdag de reis naar Holland voortgezet.

De passagiers van de *Medea* hebben aan de hospita van het Maconieke Hotel alhier een aandenken in zilver vereerd, voor de liefderijke verpleging van Dr. Deibel van de Nederlandsche Marine, die in genoemd hotel heeft ziek gelegen en overleden is.

De heer J. G. Franklin, sedert vele jaren bekend als editeur van de *Frontier Times* en als lid der Wetgevende Vergadering—gedurende den laatsten tijd als vertegenwoordiger der Afdeeling Uitenhage,—is in de vorige week te Grahamstad overleden.

Nieuwe Insolventies.—Josias Esterhuysen, van Esterville, afdeeling Beaufort West, boer, schulden £9,741 6s. 4d. te kort £2,412 16s. 4d., Johs. Mathys Benade, van Kalkput, afdeeling Victoria, veeboer, schulden £1,039 13s. 9d., tekort £260 2s. 3d. Otto Ley, algemeen handelaar te Greytown, afdeeling Caledon; schulden, £721; tekort, £332 11s. 4½d. John George Harrison, verwer te Kaapstad; schulden, £261 9s. 1d.; tekort, £87 10s. 10d.

Aanstellingen.—De Heer H. J. Halse tot Vredegregter van Albanie en verscheidene andere distrikten der Kolonie; de Heer Robert Jacob Heydenrych (en niet Jan H. Heydenrych, als in de vorige *Gazette* by vergissing opgegeven) tot Veldkornet van de wyk Tarkastad, afdeeling Queen's Town; de Heer J. T. Meiring, tot waarnemend Veldkornet van de wyk Zwartrivier, in de afdeeling Caledon, gedurende de afwezigheid van den Heer O. Ley; de Heer J. G. Van Aardt, tot Veldkornet van de wyk Klipspruit, afdeeling Aliwal Noord, in plaats van den Heer Smith, die als zoodanig bedankt heeft.

De Heidelbergsche Diamant.—De *George Adverteiser* van 29 Oct. meldt hieromtrent het volgende:—"Verleden Vryday waren wy niet weinig verbaasd om het verrassend berigt te vernemen, dat er een diamant was opgevraapt te Hooikraal, eene plaats geen half uur rydens van Heidelberg gelegen, en behoorende aan den Heer J. Ebersohn, van dit dorp. 't Blykt dat eene vrouw, op deze plaats woonachtig, water of iets anders ging halen, en by hare terugkomst iets op den grond, geen tien schreden van hare deur, zag blinken. By onderzoek bleek het een steentje te zyn, iets grooter dan een speldekop. Zy deelde deze ontdekking terstond mede aan den eigenaar der plaats en wees hem het steentje. De Heer Ebersonn heeft het vertoond aan den Heer Gangain, juwelier te Riversdale, die het voor een echten diamant verklaarde; doch ten gevolge van deszelfs grootte is het van weinig of geene waarde. Het steentje is thans op weg naar Kaapstad, om onderzocht te worden, en ik hoop u spoedig den uitslag te kunnen mededeelen."

De Kriminele zitting.—Maandag kwamen de volgende zaken voor het Hof:—*Willem Titus*, aangeklaagd wegens inbraak en diefstal op 25 July in den winkel van Arie Cornelis van Riet, pleitte niet schuldig. Hy werd echter schuldig bevonden en tot twee jaren dwangarbeid veroordeeld.—*Regina* stond beschuldigd van op 22 Juny David John te hebben aangerand door hem met een mes te steken en te snyden. Zy werd schuldig bevonden aan gewone aanranding en kreeg twee jaren dwangarbeid.—*Jongie Hendrik*, die beschreven stond als een koelie, maar de kleeren droeg van een bandiet, werd gevonnisd tot twee jaren dwangarbeid wegens het met schuldig medeweten ontvangen van gestolen juwelieraswaren.—*Hendrik van Wyk, February Jephta* en *February Adams*, die schuldig gepleit hadden aan het stelen van dertig schapen in het distrikt Tulbagh, kregen drie jaar dwangarbeid.—Dezelfde straf viel *David Robert* ten deel, die schuldig had gepleit aan het stelen van zes schapen te Bredervier, maar die reeds twee veroordeelingen achter den rug had. Hiermede was de kriminele rol afgehandeld en verdaagde het Hof.

Riversdale.—De woltentoonstelling en jaarmarkt, door de landbouwvereeniging op Woensdag 26 October gehouden, is beter afgeloopen, dan men verwacht had. Er was een goede opkomst van gegadigden en veel kooplust, zoodat de prijzen zeer bevredigend waren. De wol was over het geheel goed, en sommige der beste partijen trokken algemeen de bewondering tot zich, vooral het scheersel van de heeren Jacob Raubenheimer, le Grange en Swarts. De aanvoer ter markt was 251,250 lbs., waarvan 38,800 lbs. niet verkocht werden verklaard, zoodat de *bona fide* verkoop 222,450 lbs. beliep. De volgende heeren waren de koopers:—Human, 81,100 lbs.; P. G. Steijn, 54,600 lbs.; Barry and Nephews 45,000 lbs.; Poppe 30,300 lbs.; Taylor, 11,450. De prijzen liepen van 9½d. tot 13½d., per lb. en de bekroonde wol, behoorende aan den heer H. le Grange, bragt 1s. 6¾d. per lb. op.

Het Hervormingsfeest in de Mutual.—De groote zaal der "Mutual" was verleden Zondag morgen propvol. Ds. D. P. Faure bepaalde de aandacht zyner hoorders by Psalm cxxiv: 7: "Onze ziel is ontkomen als een vogel uit den strik des vogelvangers, enz." In eene welsprekende rede toonde hy aan, welke zegeningen de Kerkhervorming had aangebragt. ZEerw. betreurde het, evenwel, ten sterkste, dat er nog zooveel Roomsche zuurdeesem in de Protestantsche Kerk was overgebleven. In krachtige bewoordingen veroordeelde hy het gedrag van die leden der Synode, welke zulk eene onchristelyke onverdraagzaamheid aan den dag legden, en vooral deze passage zyner leerrede maakte een geweldigen indruk op het gehoor. Drie koorzangen werden door het koor op de galery gezongen. Allen werden voortreffelyk uitgevoerd. Vooral het laatste koor, het ontzaggelyk meesterstuk van den onsterfelyken Hä del, namelyk het Hallelujahkoor uit den "Messias," werd op schitterende wyze uitgevoerd. Eere daarvoor den heer Ashley, den bekwamen leider van het koor. Het moet dezen heer heel wat moeite gekost hebben, om vooral de dames onder zyne leiding die moeyelyke muziek op zoo voortreffelyke wyze te doen verstaan. De geheele plegtigheid maakte een grooten, en, naar wy vertrouwen, heilzamen indruk.—*Medegedeeld.*

Vreeselyk ongeval.—Een correspondent schryft, onder dagteekening van den 5den dezer, van Riversdale aan een tydgenoot het volgende: "Een zekere heer Gert Oosthuizen, van Twe

THE

Suid-Afrikaan.

Cape Town, November 10, 1870

THE CHURCH ORDINANCE.—MR. PORTER'S OPINION.

The very lucid reply given by Mr. Porter to the questions submitted to him with reference to the proposed repeal of the Ordinance of the Dutch Reformed Church, ought to satisfy the promoters of the suicidal policy they are adopting in order to bring about a severance between the Church and the State. When once the existing arrangement is thrown out of gear, there is no calculating where the confusion will end, and as we have already observed in our former article on this subject, it would be far better for all parties to "let well alone."

It is very evident that the ex-Attorney General has carefully weighed the question in all its bearings, and that he sees much difficulty connected with the proposed interference with the existing Ordinance. While, however, he has sufficiently and clearly expressed his views on the leading principle, he has evidently shown an ominous caution in pointing out how the repeal of the Ordinance would be likely to effect the church and its congregations under peculiar circumstances, and which must be regarded as matters partaking more of the nature of a private arrangement than one affecting the Establishment at large. But on the broad principle as touching the Dutch Reformed Church as a whole and compact body, he is not to be mistaken, and it is to be hoped that, with such a strong and impartial opinion from so able an authority, the section of the Church who initiated the movement will rest satisfied and not take further action on so grave a point as that of endeavoring to revolutionize the Church Government and impede the progress and usefulness of the Church itself. Surely the disaffection in the Church is already sufficiently large without the necessity of attempting to add fuel to the fire.

Mr. Porter significantly points out the danger of tampering with the Ordinance in his second paragraph, by observing that "the general repeal would require the Dutch Reformed Church to reorganise itself, and as a purely voluntary association, declare afresh its doctrine, discipline and laws." How far the Church wishes to become a voluntary establishment it is for its Ministers generally to consider, but we scarcely think that many of them would be altogether willing to throw themselves on the Voluntary Principle, and that they would find it convenient to dispense with State aid in a financial sense. Again, remarks Mr. Porter, "the incongruity of repealing laws in order to re-enact them is too obvious to need pointing out"—thereby meaning, doubtless, that such a step would only make confusion worse confounded. Meddling with Ordinances—whether lay or clerical—is always a dangerous experiment, and often leads to unforseen consequences as unpleasant as they are inconvenient. On one point in particular, the ex-Attorney General is very reserved, doubtless from a sense of the danger it involves. It is that as to whether the repeal of the Ordinance could be held to involve such a change in the position of the Dutch Reformed Church and in the congregations belonging to it, which now receive State aid, and to how a bearing on the claims of those congregations to a continuance of that aid. Before this point Mr. Porter evidently declines to touch, stating that this is for the Parliament to consider. Certainly the mooting of such a point seems to be somewhat ungracious on the part of the agitators for repeal, seeing that as Mr. Porter points out—"the very laws which form the schedule to the Ordinance, and which were submitted to Government by the Synod—were appended by the Legislature to that Ordinance, and made, what before they were not, the laws of the Church." Hence it can only be inferred that the present desire to repeal the Ordinance is merely a crotchiness to undo the very work which the Church itself had previously wished and promoted. We are at a loss, however, to reconcile so apparent an inconsistency.

We would particularly call the attention of the advocates for the repeal of the Church Ordinance to the concluding paragraph (No. 7.) of Mr. Porter's opinion, as pointing a moral in plain and unmistakable terms, which they would do well to regard while it is yet time. He says that "the 9th section of the Ordinance secures the freedom of the Church Courts so long as they abide by their own rules, and act *bona fide* from *all interference with the Civil Courts.*" This is a hard but useful hint, the more especially when we reflect on what has recently taken place, and in the ungarded language used in the Synod with reference to the Civil tribunals. And with respect to the title deed, Mr. Porter further observes: "if it be cancelled, it is probable, at least in some congregations, that *some other and less convenient kind* of title deed will require to be devised." This speaks volumes, emanating from such a quarter, and is as much as to tell the Ordinance repealers that, in the event of their applying to the Legislature they may fare worse than they do at present. Such good advice, it is to be hoped, will not be lost in the Church Ministry, or on those who at one moment found it convenient to appeal to the Civil Courts for redress and afterwards repudiated their judgments when they found them adverse to their wishes and expectations. And so, considering the matter in all its bearings we would repeat our counsel to the Synod, to "let well alone. It is a choice between maintaining the Church in its integrity and usefulness, or rushing into Voluntaryism by which congregations become estranged from the Establishment which has stood the test of ages and weathered hitherto the storm raised against it by its enemies.

In conclusion we cannot but express our regret that the Rev. Mr. van der Wall has deemed it proper to take this subject in hand. Entertaining, as we have always done, the greatest respect for that Minister's high character and abilities, and which he has further shown himself entitled to by his independent and straightforward conduct on several occasions in the present Synod,—we nevertheless feel confident that he has failed to weigh the question of the repeal of the Church Ordinance maturely. We are sorry to differ from the reverend gentleman, the more especially on account of the regard we have ever entertained for his opinions; but in the present instance we cannot do otherwise than adhere to our firm conviction that to disturb the existing Church Ordinance would prove a fatal blow to the best interests of the Dutch Reformed Church, and those attached to it by long ties of love and gratitude for its teachings, and the benefits conferred on the community.

Appointments.—Henry James Halse, Esq., to be justice of the peace in the following districts of the colony, during pleasure: Albany, Albert, Alexandria, Aliwal North, Bathurst, Bedford, Colesberg, Cradock, East London, Fort Beaufort, Graaff-Reinet, Hope Town, Humansdorp, King William's Town, Middelburg, Murraysburg, Peddie, Port Elizabeth, Queen's Town, Richmond, Somerset East, Stockenstrom, Uitenhage, and Victoria East.—Mr. Jacobus Gustav van Aardt to be Field-cornet of the ward Klip Spruit, in the division of Aliwal North, in the room of Mr. Smith, resigned,—Mr. Johannes T. Meiring to act as Fieldcornet of the ward Swart River, in the division of Caledon, during the absence of Mr. O Ley.—Mr. Robert Jacob Heydenrych to be Fieldcornet of the ward Tarkastadt in the division of Queen's Town. Note.—Erroneously inserted as Mr. Jan H Heydenrych in the Government Notice No. 347, of the 8th September, 1870.

Fireworks on Table Mountain.—The inhabitants of Cape Town were much interested on Monday night by the discharge of fireworks on the summit of Table Mountain. It appears that a number of gentlemen who were campaining on the mountain let off a number of fireworks. The night was bright moonlight, but the red-lights showed up brilliantly, and the rockets were plainly discernable.

Sale of Diamonds.—Messrs. Jones & Co., sold on the Parade on Saturday a number o diamonds with the following result: One diamond of 4 carats, £31, Mr Kurella; one do. of 2½ carats, £19, Mr Babe; one do. of 1¾ carats, £7, Mr Wiener; one do. ¼ carats, £1 6s, Mr Kurella; one very small diamond to Mr Wiener for £1; one do. of 4 carats to Mr A van der Byl for £9; two small do. to Mr Wiener for £3; one do. of 8½ carats to Messrs Breda, Halkett, & Co., for £130.

Porpoises in Table Bay.—On Sunday morning large shoals of porpoises were seen in Table Bay, and the fishing-boats' crews had rare sport in chasing and harpooning. A considerable number of porpises were harpooned and sold—the price generally realized was 1s. 6d. per fish.

GOLD.

On Sunday a telegram received from George announced that the gold discovery in the Gouph was confirmed, but by the post of Monday no other information was received by the Government, except what was previously averred; that there is no likelihood at all of there being any deception in the matter. The nugget was picked up a mile away from any road or footpath, and the inhabitants in the region about there are too unsophisticated altogether to make anything like foul play at all probable. The fact of the nugget having a worn look is accounted for, its having been used as a plaything by children for weeks before it came into the possession of Mr. Luttig. Immediatly on the Government being perfectly satisfied that there is no room left for supposing imposition—and to this it has pretty well come—Dr. Atherstone will be commissioned to inspect the part of the country where the gold is alleged to have been found.

It is reported that Messrs Babe and Holmes intended to leave town yesterday or to-day to examine the alleged Gold-fields in the Beaufort division. Mr Collard, the magistrate at Prince Albert, has been ordered by the Government to make as thorough an investigation as possible.

DIAMONDS NEAR CAPE TOWN.

The Heidelberg Diamond is at present in the possession of the Colonial Secretary. The circumstances attending its discovery have already been published. The gem is very small and very pretty.

The Port Elizabeth Port Establishment.—Most of the port boat crew having thrown up their situations and gone to the diamond fields, Captain Skead has now insufficient men to work the port boat. The coxswain is among those who have left, and a suitable experienced man to take his place is not to be got at the miserable pittance which the Government allows these men. There are now only three men, who being unable to work the boat by themselves, are next to useless, and it appears to be impossible to get others at this place. The authorities at the Cape should either engage a crew for a definite term and send them round here, or give instructions for a contract to be made with some of the boatmen for taking off the Port Captain, and performing other duties connected with the Port Department, such as the landing of mails, &c.—*Telegraph.*

Death of Mr. J. G. Franklin.—This respected gentleman breathed his last at Graham's Town on Monday, 31st ult. For many years he was a prominent man in this province, having been the editor and proprietor of the *Frontier Times*, and more recently a member of the Cape Parliament. In both capacities his superior intelligence and marked independence of character commanded the respect and gained for him the confidence of the colonists, and his death will be regretted by a wide circle of friends.—*P. E. Telegraph.*

Accidents.—Two accidents of a serious nature occurred in Howison's Poort last week. In the one instance a native man fell off a wagon loaded with wood, which passed over him, causing death within a few minutes. In the other, a native man was attacked by a bullock, which ran its horn completely through him; this man is now in the Albany Hospital, but his recovery is very doubtful.—*Anglo African.*

Sad Case.—On Friday night a Mr. and Mrs. Blair had a quarrel, in which violence is said to have been used. Blair, who was in a state of D T, was put into gaol, and on Saturday Mrs. Blair died, and it is supposed that her death was accelerated by the ill-usage she received on the previous day. Both parties appear to have been very steady, but a few days ago—they both "broke out"—and the sad consequences above alluded to, occurred. Blair appears much grieved by the loss of his wife. A post-mortem examination was held by Mr. de Smidt, District Surgeon, on Sunday. What the report is we cannot say.—*Fort Beaufort Advocate.*

MAURITIUS.

By the arrival of the barque *Prince Alfred* in Algoa Bay, the *P. E. Teleyraph*, have received Port Louis papers to the 11th October, but they contain little news of interest. The following is from the *Commercial Gazette* of the 10th Oct.:

In the midst of our uneasiness it cannot be said as yet that the war has effected our commerce or the sale of our produce. Unfortunately, the reports of the crops from the districts continue to be unfavorable, and not more than 85,000 tons can now be expected. It is some consolation to have to announce that sugar has continued in active demand for Bombay and Australia at a slight advance on our quotations of the 23rd ult. Buyers for the former place have, however, stopped for the moment. Most of the sugar now made being of fine quality, it is particularly suitable for these two markets, and besides a certain quantity of syrup sugar has been purchased for Australia, so that only about 3,300 tons of low quality has been shipped for Europe.

Exchange is at a high rate, the Commercial Bank asking 4½ per cent., premium for its bills on London.

The Legislative Council has met several times, and has been principally occupied with the second reading of the Sanitary Ordinance, which is now nearly completed after the Draft Law having undergone considerable modifications in the sense of the recommendations of the Chamber of Agriculture.

The temperature is now very warm, and we regret to add that very little rain falls, so that the young plantations are beginning to suffer.

H M St *Cossack* is in our port.

A considerable amount has been subscribed for the French sufferers by the war.

News has reached this from the Australian colonies up to the end of September per bark *Wynand*. Sugar cultivation was occupying a good deal of attention in New South Wales, Queensland, and Port Darwin, but the planters have no mills of their own to crush the canes, and depend on mill-owners, who, holding the growers completely in their power, only offer a very low price for the canes as they stand. Last year about 5,000 acres of land were under cane cultivation in New South Wales.—A new town-hall has been inaugurated at Melbourne. The cost of the building was £100,000.

A very severe drought has been prevalent here of late, and the young canes of the next crop are beginning to suffer severely from it. With regard to the crop now being daily gathered in, it will not exceed 85,000 tons—a great contrast to the previous yield, which exceeded 132,000 tons. These great variations in the staple production are unfortunately too common here to cause great surprise.

The news of the continued discovery of diamonds on the frontier of your colony creates a good deal of interest in the colony. A Mr Moodie, a native of the Cape, who is here, is endeavouring to form a party to proceed to the mines.

It is some little time since we have had any arrivals from Cape Town. The schooner *Sybil* arrived here from Port Alfred on the 2nd instant, Cape fish, of which the stock in first hands is small, may be quoted at $4 to $4·50 per 100 lbs., according to quality.

European Intelligence.

(From the *London Standard.*)

THE SEIGE OF PARIS.

There is an amusing article in the *Independance Belge*, in which the opinion of Colonel Vandewelde as to the proper way of taking Paris is quoted. What branch of the service the gallant colonel belongs to we know not, but he certainly writes about seiges *en Hussard*. He suggests that Fort Aubervilliers is the true point of attack, and that it should be taken by assault in the following manner: Strong demonstrations having been made, 50,000 infantry are to march on the fort; as they are advancing 100 field pieces are to gallop to the front of the infantry, and drive out the garrison by showers of grape and shot. The infantry are then to assault. If the attack succeeds the *enceinte* is to be attacked in the same manner. We fancy that few of the 100 guns would escape being smashed by the heavy seige guns of the fort, manned by trained seamen gunners thoroughly acquainted with the range, and as the 50,000 infantry they would only reach the ditch to be shot down in it. Time is very precious to the Prussians, but we do not fancy they will follow this bold counsel. It is believed in Berlin that Paris will not be able to hold out more than two or three weeks; but allowing that this idea is correct, the seige can not be said to have begun till the arrival of the heavy guns. We stated in a previous number of the "Diary of the War," that we did not believe that the heavy gun would be in position before the 27th Sept. at the earliest, and there seems every chance of our prediction being more than fulfilled. The Prussians are, however, exerting themselves and are repairing the sluices of the canal of the Marne in order that it may be used for bringing seige material. But why should Paris be taken in two or three weeks, when Toul, Verdum, Bitche, Strasburg, &c., all very inferior in strength to the capital, have held out still longer. Indeed at Paris two sieges will be required; one of at least one fort, and another of the enceinte. Even when the enciente is carried there will be, so it is said, an inner line of defence along the circular railroad and after that is taken the Parisians say they mean to contest the streets by means of barricades. The inhabitants of Saragossa deferred the complete capture of their city for weeks on the occasion of the second seige, and they were not so practised in street warfare as the Parisians. Saragossa had a large number of stone houses, so has Paris, and Paris has a better commandant than conducted the defence of Saragossa. Paris would be in ruins at the close of the combat, but even if the Prussians ultimately prevailed, in what condition would they be to profit by their conquest, or even to leave France. A prolongation of the defence by a week's street fighting would not only cripple the assailants, but give time to an army to arrive and fall on their rear. Paris has made many sacrifices already, it would be a pity to see these thrown away for want of a little perseverance. Paris is the pride and ornament of France, it is true, the safety and integrity of the kingdom are worth more than architectural considerations. There are already signs which seemed to have been recognised by the Prussians, that the war may not end with the fall of Paris, and they are already contemplating further operations. The town of Poietiers has passed a resolution, that in case Paris should capitulate, all departments save that of the Seine should declare that they will recognise no right to include them in the capitulation. They announce a determination to carry on the struggle to the last extremity. The *Constitutionel* now published at Tours, probably expresses the feelings and intentions of the majority of provincial towns when it says that France has lately become decentralised. At Tours there are, it appears, a considerable number of Garde National, and Garde Mobile, and volunteers are flocking in from the surrounding country in large numbers. The burly peasants of Normandy are, says from personal knowledge our Paris correspondent, calmly, but energetically preparing for a struggle with the invaders. In every village peasants are drilling, contenting themselves with fowling pieces when they have no muskets. At Rouen, where there is some fear of a visit from the Prussians, there are a few troops and some National Guards, but the town is an open one, and so commanded by hills that it could not be held for five minutes against a considerable body of troops. Havre and Cherbourg are, however, strongly fortified, so that if the Prussians contemplate, as it is said they do, a raid in that direction, they will not reap much benefit from the expedition.

THE KING OF PRUSSIA AND THE FRENCH EMPIRE.

If the King of Prussia has ever seriously contemplated the reinstatement of the Imperial dynasty, as his extraordinary *communiqué* to the Rheims newspapers would lead one to suppose, he has committed a political blunder, for which no amount of military success can afford him compensation. Letting Paris alone, he will find the whole of the country rise up in insurrection rather than submit to such insolent dictation; and by overstretching his victory, will forfeit all the advantages he might hope to derive from it. If have been oscillating between Havre and Rouen, and visiting many towns in Normandy—a part of France which its appearance, the looks, manners, and habit of mind of its inhabitants, render far more akin to an English county than a French province. Here there is none of that theatrical excitement so rife in Paris—the people appear to care very little about King, Emperor, or Republic; but the pretension of the Prussians to force back upon them the Sovereign whom they consider responsible for the disasters of the war has excited the deepest indignation, and in every village the men are drilling with their fowling pieces when they have no muskets to join in the national crusade. These faired haired, blue-eyed, flarged-limbed Normans, have something of the quiet English determined look about them. They do not shout or brawl, or make a fuss, or talk of "death or victory"—but they take active and efficient measures to protect themselves and prepare for the worst. They are anxious for peace, but have no idea to have a Government forced down their throats at Prussia's bidding; they have gone very quietly and efficiently to work, and if all the provinces of France were imbued with the same spirit as Normandy, the King would require to subdue them a larger force by far than he can spare from the blockade of Paris. *On dit*, that there are Prussian spies everywhere; if they do their duty, and report to their employer what they must have seen on the right bank of the Seine from Rouen to Havre, his Majesty would not raise unworthy quibbles for the sake of putting off negociations.

If the hope of plunder should induce the civilised warriors of King William to pay a visit to Havre they will find themselves wofully disappointed. All the goods in dock, both there and at Rouen, are being shipped, and sent to the roads of Cherbourg and Havre. Havre, moreover, is fully and efficiently fortified. The enemy may kill, burn, and destroy, but he will find but little to plunder, even in accordance with that system of organised pillage, "the requisitions," which have turned Alsace, Lorraine, and Champagne into a barren waste.

PAARL

Board of Executors.

PUBLIC SALE

OF

Movable Property,

HORSES, &c.,

AT TULBAGH.

In the Insolvent Estate of Jacobus Nicolaas de Villiers, of Tulbagh, Togtganger.

WILL BE SOLD to the highest bidder on the Farm of Mr. D J Malan, Drostdy, Tulbagh,

ON WEDNESDAY,

16th NOVEMBER,

The following MOVABLE PROPERTY, belonging to the above Estate, viz.:

1 Spring Cart	1 Revolver
1 Pair Harness	2 Watches
3 Saddle and Draught Horses	1 Saddle and Bridle
6 Draught Horses	1 Canvas for Tent
1 Gun	Household Furniture, of all sorts.

And whatever may be offered.

S W THERON, Sole Trustee.

W P Bank Buildings, Paarl,
3rd November, 1870.

Mr. B. J. DE VAAL, Auctioneer.

High Sheriff's Office,

Cape Town, 7th November, 1870.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Fraserburg.

J. J. D. BUYSKES, N.O., versus PETRUS STEPHANUS NAUDE.

On Tuesday, the 22nd November, 1870, at 10 o'clock a.m., at Vogelfontein, 200 Sheep, 3 Horses, 5 Mares, 1 Wagon, 1 Cart, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

High Sheriff's Office, Cape Town,
7th November, 1870.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sales will take place, viz.:—

Division of Peddie.

THOMAS BROOKS versus ALFRED S. REYNOLDS.

On Monday, the 14th November, 1870 at noon, at Peddie, Household Furniture, Blacksmiths' and Wagonmakers' Tools, &c., &c.

Division of Aliwal North.

PHILIP FOUCHE versus JAN KOTZE.
STEPHANUS FOUCHE versus JAN KOTZE.

On Wednesday, the 16th, or Thursday, the 17th November, 1870, at 10 o'clock a.m., at Dordrecht, of 1 Ox-wagon, 2 Oxen, 1 Horse, 1 Mare, 1 Saddle, 1 Bridle, 2 Head of Cattle, 199 Sheep, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

BOOKS! BOOKS!!

Library of the late Revd. Van der Lingen.

THE Sale of the above Valuable Library will commence one or two days after the closing of the Synod.

Wid. G. W. A. van der LINGEN, Executrix.

Wood's Reaping Machines.

LEVICKS & SHERMAN

BEG to inform their Friends in the Country Districts that they have imported some of these celebrated Machines *of exactly the same description* as that which *gained the Prize* at the great Reaping Match held last year; and will be happy to receive orders for the same.

No. 6, Adderley-street, opposite the Railway Station.

McDONALD, BUSK & Co.

Direct the attention of the Trade generally to their late importations. They consist of

Staple and Fancy Manufactures,

IN GREAT VARIETY, AMONGST WHICH ARE:

PUNJUMS and White Longcloths, Baftas, Shirtings, Sheetings, Voerchitz, Corduroys, Furniture and Belgian Checks, Derries, new pattern Summer Prints, Linen Damask, Blouse Holland, Drills, Bed Tick, Oil Cloth, Counterpanes, &c., &c.
DOESKINS, Tweeds, Cloths, Cassimeres, Cassinettes, Flannels, Coburgs and Alpaccas, Men's Hats, in variety, &c.
BONNET AND BONNET SHAPES, Flowers, Kid Gloves, Silks, Crape, Ribbons, Cap Fronts, Coloured and Black Sewing Silk, Dresses, and Dress Stuffs in variety, Muslins, Llams, Tulle, Stays, Cambric and other Handkerchiefs, Hosiery in variety, Straw Hats, Overskirts, Collars, Puggaries, Braids, Frillings and other Dress Trimmings, &c., &c.
WOOL, GRAIN, CANVAS AND FLOUR BAGS, Gentlemen's Suits and Slop Clothing in variety, Men's, Ladies' and Children's Boots in variety, Carpeting, Wagon Canvas,
CONCERTINAS, Wooden Pipes, Strike Fire Knives, Sugar Candy, Parks's Vineyard Spades, Atkinson's and Gossages Soap, Composition Candles, Indigo and Thumb Blue, Rio Coffee, Natal Sugar, Chicory, Souchong Tea, Bar Lead.

BRANDUM'S SULPHUR, &c., &c.

ALSO ON HAND,

Heidelberg and Cango Tobacco.

Wellington Bank.

Notice to Shareholders.

A SPECIAL GENERAL MEETING OF SHAREHOLDERS will be held

ON THURSDAY,

24th NOVEMBER NEXT,

At 11 o'Clock precisely,

in the Market Building at this place, for the purpose of

1st. Amending Section of 7 of the Trust Deed, in such a manner as will add the One Pound sterling of each Share, being the deposit set aside for a Reserve Fund to the Capital Account, by which, therefore, the Capital will be increased by £4,000, and the Reserve Fund decreased by £4,000.

2nd. Amending the Trust Deed in such a manner as will give to the Directors the power to redeem and cancel, from time to time, One Thousand Shares in order that the now existing number may be decreased from 4,000 to 3,000 Shares; and finally to elect a Director in the room of B. P. J. Marchand, Esq., who has retired,

By order of the Directors,

A. W. LOUW, J.'s son, Cashier.

Wellington, 7th October, 1870.

Divisional Council,

MALMESBURY.

Tenders for Amoskuil and Remhoogte Toll.

TENDERS will be received by the undersigned until MONDAY, the 14th November next, for the farm of the Revenue of the above Toll for the year 1871.

The Lessee will be expected to keep the Toll Houses in a proper state of repair at his own cost and charges during the period of his lease.

Each Tender must be accompanied by an undertaking in writing, signed by Two Persons, binding themselves to become Sureties for the due performance of the Contract, in the event of its being accepted.

Further Particulars may be obtained from the undersigned,

GEO. G. RAINIER, Sec.

Divisional Council's Office, Malmesbury,
24th October, 1870.

R. M. ROSS

Is now landing ex "Falcon."

Cape Sickles, in three sizes,
Scythes, Blades, and Handles,
Garden Hoes,
Vineyard Hoes,
Portable Poultry Fences,

ALSO,

Further supplies of the best FLOWER OF SULPHUR, for VINEYARDS, in Kegs and Barrels.

Strand-street, Cape Town.

Wanted Immediately.

OVERSEERS and WAGONDRIVERS to proceed to the Diamond Fields.

None need apply without testimonials to Character and Competency.

STEYTLER & STEYTLER,
Immigration and General Agents,
62, St. George's-street.

Flowers of Sulphur.

Now landing ex 'Dora,'

A supply of the finest Sulphur of the following Marks;

BRANDRAM
POYNTE
CANDERY

In Barrels and Kegs

For Sale at 28, St. George's-street,

J. G. STEYTLER.

MUTUAL

Life Assurance Society.

Diamond-Fields.

MEMBERS of this Society are hereby informed that their Policies are forfeited by their proceeding to the Diamond Fields without special license to do so granted by the Board. Members proceeding there, and who are desirous of preserving their interest in their Policies, are therefore requested to apply either at the Office in Cape Town, or at any of the Agencies, when licence will be issued on payment of ½ per cent. on the amount of the Policy, for any period not exceeding 12 months.

By order of the Board,

J. C. GIE, Jun., Secretary.

800 excellent fat Cape Sheep
300 do do Merino
100 do do Goats.

WILL be sold TO-MORROW, FRIDAY, 11th November, at Klapmuts Station. The Sheep and Goats will certainly be present.

D. H. ROUX.

De Villiers, Marais, & Co., Vendu Adms.

800 fat Merino Sheep
420 do Cape do
150 do Wether Goats.

ON WEDNESDAY, the 16th November, the above number of Fat Sheep and Goats, brought up by Mr. W. J. Stiglingh, will be publicly sold at Klapmuts.

ISAAC J. du PLESSIS.

De Villiers, Marais & Co., Vendue Adms.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt

Van den 7 tot den 9 Nov. 1870.

Getal.		£	s.	d.	£	s.	d.
144	lb Amandelen, per lb.	0	0	2½	0	0	2½
255	lb Abrikozen, per lb.	0	0	3½	0	0	3½
627	bs Aardappelen, p 3b.	0	2	5	0	7	0
81	lb Boter, per pond...	0	0	10	0	1	2
	Bokkenvellen, p st	0	1	6	0	1	6
	Eyeren, per 100...	0	4	2	0	5	9
612	bs Haver, p. 3 bushel	0	5	5	0	6	7
12	vr Havergerv. 100lb.	0	2	4	0	3	6
	Hoenders, per stuk	0	1	4	0	1	9
8	zk Kaf, p. 16 zakken	1	7	0	1	7	0
90	bs Koorn, per 3 bus	0	18	0	0	18	5
29	lb Peren, per pond...	0	0	2½	0	0	2½
157	lb Persiken, per lb ..	0	0	1½	0	0	3½
228	bs Uijen, p. 3 bushel.	0	2	6	0	10	1
	Zoetelemoen, p 100	0	2	4	0	4	5

J. J. H. Smuts, Editor, No. 10, Greenmarket-square.